

REVISTĂ DE MISIUNE CREȘTINĂ

EDIȚIA #43 • SEPTEMBRIE 2019

GENESIS

BISERICA ȘI MISIUNEA

MISIUNEA: MANDAT,
MESAJ, METODĂ

PAGINA 04

SCRISOARE DIN
MOZAMBIK

PAGINA 12

„MISIONARII, OAMENI
CIUDAȚI!”

PAGINA 30

BORDUL MISIUNII GENESIS

Bishop Florin T. Cîmpean – Președinte
Rev. Ilie U. Tomuța – Director
Rev. Adrian Rusu – Dir. Asistent
Rev. Florin Borojan – Casier
Rev. Cornel Dan – Bookstore Manager
Mr. Cornel Coman – Consulting
Mr. Mihai Șmalberger - Consulting
Mrs. Mariana Tomuța – Contabil
Mrs. Iulia Șmalberger – Editor Website
Mrs. Iulia Șmalberger – Coordonator Proiecte
Mrs. Ruth Timlin – English Speaker
Miss. Otilia Alexa - Project Manager „Franklin Graham, Samaritan's Purse”
Mr. Nicolaie Vanciu – Logistică
Mr. Petru Amarei – Mass Media
Mr. Daniel Blidar – Membru
Mr. Puiu Bădulescu – Membru
Mr. Covaci Cornel – Membru
Mr. Ted Bercea – Membru
Mr. Dumitru Negru – Membru

REPREZENTANȚII AI MISIUNII GENESIS ÎN AFARA AMERICII

Pastor Gheorghe Rîțișan
Pastor Simion Tomuța
Pastor Doru Cârdei
Pastor Eugen Mitrea
Pastor Marcel Șaitiș
Rev. Alin Panican
Pastor Costică Macoveiciuc
Ina Hrișcă
Nuți Cristea
Mr. Thomas Koshy
Mr. Saji George
Dr. Lali Thomas
Simona Caba
Pastor Armando Jo
Ramona Ciobanu
John Brici
Luminița Prisecaru
Alina Vodă

PROIECTE ALE MISIUNII GENESIS

IMPLICAREA MISIUNII GENESIS ÎN BISERICI DIN ROMÂNIA

Biserica Emanuel, Galați
Biserica Flacăra Speranței, Constanta
Biserica Betel, Lumina, Constanța
Biserica Betania, Păuliș
Biserica Filadelfia, Arad
Biserica Betezda, Zărand
Biserica Vestea Bună, Cernavodă

CONSTRUCȚII DE BISERICI ÎN JURUL LUMII

Love in Action Church – Orissa, India
Biserica Cuamba Wa Yesu, Mozambic
Biserica Ribaue Wa Yesu, Mozambic
Biserica Quilimane Wa Yesu, Mozambic
Biserica Asemblee de Dieu „Genesis” din Ambohibary, Madagascar
Asamble de Dieu „Karmela Eben-Ezera” din Ambohimadroso, Madagascar

SUPORT PENTRU ECHEPE DE PLANTARE DE BISERICI

România
Madagascar
India

ORFELINATE

Fundația Debora, Arad
Bread of Life, București
Centrul Creștin Betania, Republica Moldova
God will provide, Kenia
Casa Speranței și Kids Club, Muzuane, Mozambic
Mirja's Day Care, Filipine
Orfelinatul Speranța, Madagascar
Love in Action, India

LEPROZERII

România: Spitalul de leproși din Tichilești
India: Share in Asia
Madagascar: Centrul de leproși din Mangarano

MASS MEDIA

România: RVE SUCEAVA, România
America: Romanian Television Network

DISTRIBUIREA DE BIBLII ȘI LITERATURĂ CREȘTINĂ

România, Mozambic, India, Kenia, America, Cuba

SUPORT PENTRU EVANGHELIȘTI

România, America, Madagascar, Mozambic, India, Europa

ȚĂRI ÎN CARE MISIUNEA GENESIS ESTE

IMPLICATĂ:

România	India
Israel	Filipine
Spania	Grecia
Albania	Turcia
Bangladeș	Kazahstan
Mongolia	Tibet
Republica Moldova	Madagascar
Mozambic	Macedonia
Egipt	Nepal
Uganda	Namibia
Bulgaria	Kosovo
Peru	Etiopia
Kenia	

CONTACT

Revistă publicată de GENESIS ROMANIAN MISSION
1713 W. Sunnyside Ave. Chicago, IL, 60614

bordul redacției

EDITORI
Bishop Florin T. Cîmpean
Rev. Ilie U. Tomuța

DESIGN

Rev. Valentin Dedu
www.kingdom-design.org

CONSULTING

Rev. Adi Rusu
Rev. dr. Valentin Dedu
Pastor dr. Dorin Druhora
Gelu Leontiu
Ina Hrișcă
Iulia Șmalberger

redactori

Daria Ardelean
Corina Dedu
Ruxandra Răduică

comunicare

✉ contact@misiuneagenesis.org
✉ misiuneagenesis@gmail.com
f fb.com/misiuneagenesis
www.misiuneagenesis.org
☎ 773-575-8223 (US)

DONAȚII

Sușține proiectele Misiunii Genesis

wire transfer

Bank Name: Bank of America
Routing number: 081904808
Account number: 002913835506
Account name: Genesis Mission
Address: 1713 w Sunnyside ave Chicago, IL, 60640

online banking

Account Name – Philadelphia Romanian Church of God
Address – 1713 w Sunnyside ave Chicago, IL, 60640
La detalii scrieți: Pentru Genesis Mission

prin cec bancar

Puteți trimite un CEC prin poștă la adresa:
Philadelphia Church, 1713 W. Sunnyside, Chicago, IL, 60640.
Pe cec scrieți „GENESIS MISSION”, iar la notă treceți proiectul pentru care sunt destinați banii.

GENESIS

REVISTĂ DE MISIUNE CREȘTINĂ

Ediția #43 ▪ septembrie 2019

- + În afara cazurilor menționate, citatele biblice sunt luate din traducerea Cornilescu.
- + Responsabilitatea pentru opiniile exprimate în această revistă le revine autorilor articolelor.
- + Articolele nesemnate aparțin redacției sau sunt anonime.
- + Fotografii folosite fac parte din colecțiile personale sau sunt din domeniul public. Sursele folosite pentru fotografii și ilustrații sunt freeimages.com, pixabay.com, unsplash.com, shutterstock.com, freepik.com.

Cuprins

04

Misiunea: mandat, mesaj, metodă
Bishop Florin T. Cîmpean

08

Misiunea pe termen scurt a APME în Mozambic
Iacob Berghianu

14

ROMISCON 2019: Biserica ProMisiune
Ina Țiclea

20

Lărgeste-ți orizontul
David Poana

21

Reportaj de misiune
Nicolae Geantă

26

Dumnezeul pe Care îl cunoști
Iulia Șmalberger

27

Mesajul perceput prin ochii noștri!
Ileana-Ina Hrișcă

34

Uniți pentru cauza Evangheliei
Vasilică Croitor

Misiunea: mandat, mesaj, metodă

T RĂIM ÎNTR-O PERIOADĂ ISTORICĂ de schimbări seismice, schimbări fără precedent din punct de vedere tehnologic, medical, social, politic și religios. Schimbări paradigmatică care se produc la o viteză amețitoare. E greu să ținem ritmul cu avalanșa schimbărilor. Foarte adesea suntem copleșiți. Toate aceste schimbări afectează modul în care facem misiune. Cum se schimbă misiunea?

Când discutăm despre misiunea bisericii trebuie să înțelegem că există elemente invariabile – care nu se schimbă – și un element variabil, care este în continuă schimbare. Revizitând celebrul pasaj misionar din *Matei* 28:16-20, e ușor să distingem elementele care nu se schimbă. Care sunt elementele invariabile?

Mai întâi, este **Mandatarul** – Cel Care ne trimite în Misiune – care nu se schimbă. Hristos este imutabil în autoritate (v. 18), în scop (v. 19) și în caracter (v. 20). El nu suferă mutații genetice, tehnologice, ecologice, teologice, sociale și culturale. El nu experimentează evoluție, nici devoluție, El nu progresează, nici nu regresează. Într-adevăr, în El „nu este nici schimbare, nici umbră de mutare” (Iacov 1:17), dimpotrivă, „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci” (Evrei 13:8). Deci, El nu se schimbă, dar este **Schimbarea** de care lumea are nevoie.

În al doilea rând, este **mandatul** pe care l-am primit de la Hristos și care rămâne același de-a lungul existenței Bisericii. Mandatul este confirmat de planul, promisiunea și puterea conferite Bisericii prin Duhul Sfânt (Fapte 1:8). Sunt patru verbe care definesc acest mandat: duceți-vă, faceți, botezați și învățați. Sunt patru verbe cardinale, nu un întreg dicționar. Ușor de înțeles, rapid de asimilat și posibil de practicat. Mandatul implică și patru substantive invariabile: lumea, neamuri (etnii),

orice făptură și ucenici. Mandatul a fost și rămâne imutabil.

În al treilea rând, este **mesajul**, care este invariabil. Evanghelia, care trebuie propovăduită, rămâne mereu aceeași. Persecuția, evoluția, sărăcia, bogăția, istoria, reforma, educația, progresul, știința, societatea, guvernul, cultura, tehnologia, Biserica nu au voie să schimbe mesajul. Nu este al nostru, ci al lui Hristos. Este imuabil, imutabil, inalterabil, indubitabil, inevitabil și inspirat. Noi doar trebuie să îndeplinim mandatul.

Există însă un element variabil în misiune: **metodă**. Ceea ce este surprinzător este că, în timp ce mandatarul ne-a dat mandatul și mesajul cu claritate și autoritate, când ajungem la metodă suntem lăsați în incertitudine. „Cum facem misiune?” este întrebarea fiecărei generații, a fiecărei culturi, a fiecărei etape istorice. Metoda se schimbă mereu, evoluează, se adaptează, se ajustează și se înlocuiește. Acest lucru ne încurajează să fim creativi, inventivi, flexibili, să schimbăm din mers metodele care nu lucrează, să adoptăm metodologii noi care contribuie la îndeplinirea mesajului și să fim deschiși la călăuzirea și inspirația Duhului Sfânt.

Gândind în acest fel, realizăm că schimbările seismice pe care le experimentăm, noile tehnologii și noile paradigme nu ne mai sperie, dimpotrivă, le percepem ca posibilități uriașe pentru îndeplinirea mandatului conferit nouă. Schimbările incredibile de azi deschid posibilitatea ca **mandatul** hristic să fie îndeplinit, prin noi metode și posibilități, în această generație. În loc să ne sperie, să ne paralizeze, vremea pe care o trăim ar trebui să ne energizeze pentru a îndeplini **mandatul**, astfel încât **mesajul** să ajungă la orice făptură și orice suflet pierdut să fie salvat. Da, este posibil în generația noastră!

Bishop FLORIN T. CÎMPEAN,
Biserica Philadelphia, Chicago

Voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

- Faptele apostolilor 1:8

Evangelhia rămâne mereu aceeași. Persecuția, evoluția, sărăcia, bogăția, istoria, reforma, educația, progresul, știința, societatea, guvernul, cultura, tehnologia, Biserica nu au voie să schimbe mesajul.

Biserica și misiunea

Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

(Marcu 16:15)

M

MISIUNEA ESTE BĂTAIA INIMII LUI DUMNEZEU

Întreaga Biblie ne vorbește despre persoana lui Isus Hristos și misiunea Lui. El nu doar a venit în lume, ci El a fost trimis de Dumnezeu cu o misiune bine definită: mântuirea oamenilor.

Trimiterea – Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. (Ioan 17:18)

Misiunea – Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac. (Ioan 17:4)

După ce Isus Hristos a realizat opera de salvare a oamenilor prin jertfa Lui răscumpărătoare, El S-a înălțat la cer și a lăsat responsabilitatea de a continua lucrarea de propovăduire a Evangheliei unui grup de oameni ce se numește Biserica. Biserica reprezintă totalitatea oamenilor chemați, iar apoi trimiși.

Dumnezeu cheamă: „Veniți la Mine” (Matei 11:29). El cheamă la viață veșnică. El cheamă din lume, din păcat. El cheamă la sfințenie. El cheamă la slujire.

Apoi Dumnezeu trimite: „Duceți-vă...”. Fiecare credincios trebuie să fie un martor

al lui Hristos. Așadar, activitatea misionară este misiunea Bisericii.

Ca să putem înțelege ce ar trebui să facă și cum trebuie să arate o Biserică misionară, este potrivit să privim în cartea *Faptele Apostolilor* și să observăm câteva caracteristici ale bisericii primare care trebuie să inspire orice biserică locală în lucrarea misionară.

... ȘI A BISERICII PRIMARE

Misiunea Bisericii primare:

- » A început „acasă” cu evanghelizarea între evreii și străinii din mijlocul lor.
- » S-a concentrat asupra predicării Evangheliei prin puterea Duhului Sfânt.
- » A fost un rezultat al părtășiei dintre credincioși.
- » Nu a fost intimidată sau oprită de persecuție, dimpotrivă, a fost alimentată și încurajată de persecuție, care a provocat împrăștierea creștinilor și înaintarea Evangheliei.
- » A fost călăuzită supranatural de Duhul Sfânt.
- » A inclus formarea de noi biserici.
- » A cerut credincioșilor să dăruiască pentru ajutorarea bisericilor.
- » S-a implicat financiar în susținerea celor ce au făcut călătorii misionare.

Pastor COSMIN ILIONI,
Biserica Emanuel, Chicago

Biserica trebuie să încurajeze și să promoveze orice misiune pe termen scurt și să pregătească misionari pe termen lung.

Biserica trebuie să aibă întâlniri constante de rugăciune pentru lucrarea de misiune și acestea trebuie să facă parte din viața spirituală a bisericii.

» A implicat în mod eficient munca în echipă a unor oameni înzestrați de Dumnezeu cu daruri spirituale și chemare specifică.

Așadar, Biserica primară a fost o Biserică a misiunii, care a înțeles, și-a însușit și a acționat în spiritul Marii Trimiteri, împlinind cu succes dezideratul divin de răspândire a Evangheliei mântuitoare până la marginile pământului.

Biserica Fraților Moravieni: „o întreagă biserică aprinsă cu zelul misionar”.

Aplicații:

1. Liderii Bisericii locale trebuie să învețe și să promoveze o viziune a misiunii, supunerea față de Marea Trimitere ca o activitate principală a bisericii.

2. Biserica locală trebuie să aibă priorități clare și obiective realiste pentru implicarea în misiune.
3. Membrii bisericii locale trebuie pregătiți și capacitați în mod constant pentru a proclama Evanghelia.
4. Biserica trebuie să încurajeze și să promoveze orice misiune pe termen scurt și să pregătească misionari pe termen lung.
5. Biserica trebuie să aibă întâlniri constante de rugăciune pentru lucrarea de misiune și acestea trebuie să facă parte din viața spirituală a bisericii.
6. Biserica trebuie să fie implicată activ în împlinirea nevoilor financiare și spirituale ale misiunilor.

Vorbind despre misiune și istoria ei, probabil că nicio biserică nu a dat misionari așa cum a dat Biserica Fraților Moravieni. În anul 1731, Conte Zinzendorf a fost invitat la încoronarea regelui Cristian al VI-lea al Danemarcei. La Copenhaga a întâlnit un credincios negru pe nume Anthony Ulich, din insula St. Thomas, India de Vest, care i-a relatat starea tristă de sclavie a poporului său,

care lucrează pe plantațiile de zahăr, că sunt zdrobiți în bătăi și nu-l cunosc pe Dumnezeu. În timp ce relatea toate aceste lucruri, s-a aprins o dorință puternică în inima a doi frați moravieni de a merge să le vestească Evanghelia. În anul 1732, cei doi s-au urcat pe o corabie și au ajuns la destinație. Când au vrut să debarce nu au fost primiți ca misionari. Proprietarii plantațiilor de zahăr nu voiau să accepte misionari căci se temeau să nu aibă loc revolte și să piardă sclavii. Atunci cei doi au făcut un lucru nemaiauzit în istoria misiunilor: s-au vândut ca sclavi ca să poată ajunge pe insulă și să poată transmite Evanghelia sclavilor. Cei doi au acceptat să fie sclavi, să îndure mizeria, să doarmă în grajduri pe paie, să taie trestie sub arșița dogoritoare a soarelui, să sufere bătaia, numai să poată împărtăși Evanghelia altora. Ei au avut un deosebit succes în lucrarea lor, mulți sclavi s-au întors la Dumnezeu și, încet, încet, viața de pe plantații s-a schimbat. Fapta lor a rămas o pildă de sacrificiu în istoria misiunilor. Fie ca și despre Biserica secolului XXI să se poată spune așa cum a spus William R. Hogg în cartea *Teologia misiunii* despre Biserica Fraților Moravieni că este „o întreagă biserică aprinsă cu zelul misionar”. ■

Misiunea pe termen scurt (MTS) a APME în Mozambic

IUNIE 2019

ÎN PERIOADA 17-28 IUNIE 2019, Agenția Penticostală de Misiune Externă (APME), prin coordonatorul de zonă, a organizat o incursiune misionară în Republica Mozambic, țară unde lucrează de un deceniu și jumătate misionara româncă Simona Caba, prin căsătorie Caba-Vasconcelos. Echipa a fost formată din trei pastori: Iuliu Centea, pastor în cadrul Bisericii Penticostale nr. 1 Oradea, „biserica-mamă” a Simonei; pastorul Aurel Avram, din Timișoara, membru în Consiliul Bisericesc Național al CCP-BDAR¹ și în Consiliul de Referință al APME, și subsemnatul – Berghianu Iacob, coordonatorul APME pentru Africa Subsahariană. În documentarea asupra câmpului de misiune un aport deosebit l-a avut cartea *Mozambic. Dincolo de umbră*, apărută în 2004, la Editura Cartea Cărții Oradea, scrisă de Ellie, soția lui Rodney Hein, ambii misionari din Zimbabwe în Mozambic.

Acesta din urmă este considerat un adevărat erou național al Mozambicului prin implicarea în temerarele eforturi făcute pentru încetarea războiului civil fratricid din această țară. În ceea ce privește strângerea de fonduri, purtarea de grijă a lui Dumnezeu a făcut ca unii pastori penticostali români din metropolele americane Detroit și Chicago să-și deschidă inima pentru mozambicanii aflați în mare necaz, ca urmare a efectelor devastatoare ale Uraganului Iday, și nu numai, care a distrus așezăminte familiale, case de rugăciune și culturi agricole, afectând dramatic viața a zeci și chiar sute

1. Cultul Creștin Penticostal, Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

de mii de oameni. Profunde mulțumiri pastorilor și răsplată deplină de la Domnul tuturor donatorilor!

Principalele **OBIECTIVE** ale MTS – APME Mozambic, din iunie 2019, au fost:

- » cunoașterea și sprijinirea lucrării misionarei APME Simona Caba și a colaboratorilor ei;
- » înțelegerea contextului câmpului misionar mozambican și a nevoilor concrete din zonă;
- » direcționarea, supervizarea și implicarea în distribuirea de ajutoare umanitar-caritative;
- » slujirea în cadrul bisericilor, școlilor biblice și familiilor care urmau a fi vizitate de grup;
- » acordarea de asistență financiară și, după caz, spirituală unor lucrători locali dedicați.

MTS MOZAMBIC - FAZA I, 17-21 IUNIE. MISIUNE ÎN INHAMINGA ȘI ÎN ZONA CALAMITATĂ

La sosirea noastră pe pământ mozambican, în orașul Nampula, în după-masa zilei de 18 iunie, ZIUA nr. 1, am avut parte de o primire deosebit de călduroasă, încă de la aeroport, nu doar din partea Simonei și a soțului acesteia, Jeosafa, ci și a unui grup de vreo 15-20 de credincioși localnici... Plecarea noastră spre Inhaminga, sediul central al organizației misionare Afrika Wa Yesu (AWY), prin care lucrează misionara noastră, a fost stabilită pentru ziua următoare, 19 iunie, ZIUA nr. 2, la ora 5 dimineața. Șoferul urma să fie Jeosafa, soțul Simonei, un misionar cu un caracter

Pastor Iacob Berghianu,
Membru al Consiliului
Director al APME

deosebit, iar vehiculul pentru deplasarea „în cinci” urma să fie un Toyota Land Cruiser 4x4, „antic și de demult”, fără aer condiționat, dar extrem de rezistent, aparținând misionarilor noștri. Acesta s-a dovedit a fi opțiunea ideală pentru un drum, în prima fază, de aprox. 800 km, dar, în total, de peste 2.500 km, din care cel puțin 10% deosebit de greu practicabil. Din fericire, fiind lună de „iarnă”, timpul a fost chiar mai răcoros decât, în acele momente, în Europa, respectiv România, iar țânțarii au cam lipsit, fiind alungați de ploaie!

Pornind la drum, am străbătut o bună parte din Mozambic, trecând și oprindu-ne, uneori, prin sate și orașe, traversând zone de savană sau de „junglă” (zonă virgină dens împădurită), luând contact cu primele așezări umane rurale, în care – în fapt – locuitorii se adăpostesc în adevărate colibe. Când localnicii ne distingeau fețele, rosteau tare, cu uimire: „Muzungu! Muzungu!”. Adică: „Om alb! Om alb!”. În trecerea prin marile localități, mașina noastră era înconjurată de mulțimi de femei și de copii, mai puțini bărbați, majoritatea având pe cap sau în brațe coșuri cu fructe de toate soiurile, îmbiindu-ne care mai de care să le cumpărăm marfa, la prețuri deosebit de accesibile, de altfel. După aproape 12 ore de călătorie, am ajuns (fără incidente, slavă Domnului!) la Centrul Afrika Wa Yesu Inhaminga, „cartierul general” al unui relativ mic, dar important pluton misionar creștin

din Armata Domnului Secerișului din Mozambic, stabilit în clădirile restaurate ale unui fost comando portughez. Am fost întâmpinați, pe întuneric (!), cu sunet de tobe, cu cântece, „coregrafie” și cu multă voce bună, de către studenții școlii biblice din localitate. Fiind deja seară, am luat cina împreună cu pastorul Mariano Nota, pastor al bisericii locale și director al școlii biblice, organizatorul expediției noastre din ziua următoare și, apoi, am fost cazați în fosta locuință a gazdelor noastre Simona și Jeosafa, dotată cu tot ceea ce trebuia pentru a ne proteja de țânțarii aducători de malarie...

Vizită în trei locații pentru distribuirea de ajutoare unor sinistrați și într-o biserică AWY

Sculați, din nou, dis-de-dimineață ne-am deplasat în câteva locații din zona afectată de uragane (Casa Banana; Centraçao și Zoeramambo), unde se formaseră de curând mici biserici creștine, prin implicarea unor studenți și lucrători ai organizației AWY. Starea de primitivism și de degradare a „căii de acces auto” înspre aceste localități nu poate fi descrisă în cuvinte! Dar, sub auspiciile generoasei Providence Divine, am ajuns cu bine la destinație, atât noi, cât și camionul care transporta ajutoarele materiale: orez, ulei, precum și câte o sapă din metal de bună calitate pentru prășitul unui teren nu tocmai prietenos.

Peste tot, după ceremonia specific africană de întâmpinare a musafirilor și înainte de distribuirea ajutoarelor, a avut loc câte un program de slujire evanghelică, la care a predicat fiecare din cei trei pastori români. Pe parcursul derulării acestei acțiuni am putut observa atât casele de rugăciune rudimentare în care se adunau noii creștini, cât și locuințele mai mult decât precare ale mozambicanilor care, în ciuda colibelor în care viețuiau, veneau la întâlniri îmbrăcați cu veșminte africane viu colorate, atractive. La una din aceste biserici, l-am întâlnit pe pastorul AWY Lino Gravata, căruia i s-a încredințat sarcina de a coordona, prin donațiile puse la dispoziție, reconstrucția a nu mai puțin de șase case de rugăciune – rudimentare, evident – afectate grav de uraganul Iday, în zona lui de responsabilitate. În aceeași zi, mai fusese programată o slujbă la o biserică dintr-o a patra locație (Nhamagaringa), localitate ceva mai apropiată de Inhaminga, prin care trecuserăm la DUS. Deși sosirea noastră aici a avut loc seara târziu și începuse să se lase întunericul, membrii comunității locale, după ce ei înșiși s-au închinat Domnului cum au știut mai bine, au urmărit cu mare atenție Cuvântul Domnului rostit prin pastorul Aurel Avram. Aceasta, în ciuda faptului că, ulterior, urmau să se îndrepte spre casele lor, prin întuneric beznă.

[continuă la p. 8 >>>](#)

1. ECHIPA MTS A AMPE ÎMPREUNĂ CU MISIONARA SIMONA CABAVASCONCELOS ȘI SOȚUL EI, JEOSAFĂ
2. LA CASA VĂDUVEI CREȘTINE NEVĂZĂTOARE
3. LA CĂSUȚA FEMEII ELIBERATE DE DUHURI RELE
4. CENTRUL DE COPII, NR. 1 INHAMINGA
5. COPIII DIN NACALA PORT ÎNGRIJIȚI DE SIMONA

6. DISTRIBUIRE DE AJUTOARE
7. SLUJIRE ÎN BISERICA AWY NAMPULA
8. PE RUINELE UNEI CASE FAMILIALE
9. SLUJIND CU OCAZIA DISTRIBUIRII DE AJUTOARE
10. COPII PE CARE NU POȚI SA NU-I IUBEȘTI

Seara târziu, după încă o zi extrem de densă, ne-am întors la Inhaminga, la atât de necesarul loc de odihnă, spre a ne pregăti pentru eforturile din ziua următoare. Este interesant faptul că, după sosirea noastră în siguranță în tabără, întreaga noapte a avut loc o ploaie torențială „de iarnă mozambicană” care, dacă ar fi avut loc cu o zi-două înainte, ar fi compromis total șansa de a putea merge în cele patru localități menționate anterior. Astfel că Dumnezeu ne-a demonstrat, încă o dată, suverana și înțeleapta purtare Lui de grijă! Slăvit să-I fie Numele, în veci de veci!

Vizite la școala biblică, la centrul de copii și adolescenți și la câteva familii nevoiașe

În ZIUA nr. 4, 21 iunie, am participat, dis-de-dimineață, la slujba obișnuită de închinare de la Școala AWY Inhaminga, pastorul Iuliu Centea având mesajul principal. Am fost impresionați de accentul pus pe rugăciune și pe supranatural în această școală, având aprox. 80 de studenți care vin aici pentru 6 luni de zile, apoi merg acasă ori sunt repartizați în diferite zone ale țării pentru slujirea misionar-pastorală, atât de necesară în acest popor.

Următoarea noastră activitate a fost vizitarea Centrului pentru Copii „Casa Esperanca”, întemeiat de Simona Caba, în anul 2004. Am fost impresionați, aici, de calitatea actului educațional și de devotamentul educatorilor pentru micuții beneficiari ai centrului. Lucrarea misionarei noastre s-a extins și într-un al doilea centru, tot din Inhamiga, dar și în alte trei locații, două pe care urma să le și vizităm, la Nampula și Nacala Port, precum și într-un al cincilea, Gorongoza, neinclus în itinerarul nostru. Precizăm că Simona Caba este liderul național de necontestat al Departamentului pentru Copii și Adolescenți AWY, lucrarea ei furnizând importante beneficii în creșterea bisericilor. A fost relevant să aflăm că liderii de la centre sunt, cei mai mulți, dintre copiii pe care Simona i-a format în primii ei ani de slujire. Cu ocazia vizitei, câțiva lideri ai centrului au primit laptopuri asigurate de frați din Timișoara, prin pastorul Aurel Avram, fapt care le-a produs o deosebit de mare bucurie...

În continuarea programului zilei, am vizitat două cazuri social-umanitare de o gravitate extremă: o femeie văduvă nevătătoare, a cărei casă ajunsese într-o stare majoră de degradare (vezi poza), și

o femeie singură care fusese eliberată de o teribilă posedare demonică, dar acum devenise o fiică a Sionului, aceasta având, de asemenea, un „spațiu locativ” cu totul impropriu (vezi poza). Ambele cazuri, și nu numai acestea, urmează să beneficieze de reconstrucția locuințelor lor prin fondurile asigurate din SUA...

Seara am participat la un program într-o biserică destul de mare, din Inhaminga, la care am avut onoarea să slujesc, fiind translatat în portugheză de către Simona, iar în dialectul Sena, de către pastorul bisericii, Mariano Nota. Mesajul s-a adresat atât membrilor obișnuiți ai bisericii, cât și studenților aflați în prag de examinare finală și angrenarea în lucrare... Tot în acea seară a avut loc o masă festivă de părtășie cu liderii bisericii, ai școlii și ai centrului de copii din localitate.

MTS MOZAMBIC - FAZA A II-A, 22-23.06. CĂLĂTORIE ÎNAPOI SPRE NAMPULA ȘI SLUJIREA LA O CONFERINȚĂ A PASTORILOR EVANGHELICI ȘI LA BISERICA AWY DIN LOCALITATE

În 22.06, ZIUA nr. 5, sculați înainte de orele 5.00 dimineața, am parcurs drumul înapoi, de aprox. 800 km, ajungând cu doar o jumătate de oră înainte de a intra în slujire, în Nampula, la o conferință a liderilor și pastorilor evanghelici din zonă. Cele două teme biblice care ne fuseseră repartizate au fost: *Metode de creștere a Bisericii* (Aurel Avram) și *Unitatea Bisericii* (Iacob Berghianu). Noaptea ne-am cazat tot la Hotel Seasons, la care mai fuseserăm cazați, imediat după sosirea noastră în Mozambic, în condiții mulțumitoare.

Duminică, 23.06, ZIUA nr. 6, am participat la o slujbă de biserică de dimineața, ocazie cu care, după serviciul de laudă și închinare, s-au făcut prezentările, având ocazia de a avea și câte un scurt mesaj fiecare, iar pastorul Iuliu Centea – mesajul de bază. Modul în care am fost primiți și tratați de pastorul Armando Jo, care ne și făcuse invitațiile necesare pentru obținerea vizei, a fost unul deosebit, dragostea mozambicanilor pentru români, datorată în mare parte recunoștinței față de lucrarea Simonei între ei, fiind cu totul specială.

Tot sâmbătă și duminică am vizitat Centrul de copii și adolescenți adiacent bisericii locale, clădirea „grădiniței” fiind edificată prin contribuția Bisericii „Betania” din Chicago, SUA.

MTS MOZAMBIK - FAZA A III-A, 24-26.06. SLUJIREA LA CENTRUL AFRIKA WA YESU DIN NACALA, REȘEDIȚA GAZDELOR NOASTRE, LA CENTRUL DE COPII ȘI VIZITAREA INSULEI MOZAMBIK

În după-masa singurei duminici petrecute pe pământ mozambican, 23 iunie, ne-am deplasat spre Nacala, port important la Oceanul Indian, unde AWY are un cochet și funcțional sediu, al doilea ca importanță din țară, dobândit în mod supranatural. Aici funcționează o școală biblică și una vocațională (de învățare de meserii), iar nu departe de acestea, un important centru pentru copii, fondat tot prin implicarea directă a româncei.

La sosire, am fost întâmpinați în stilul deja consacrat, cu cântec și „coregrafie”, în acompaniament de tobe, de către studenții cazați în centru, dar și cu mici discursuri de întâmpinare din partea liderilor centrului și, ca răspuns, și din partea noastră, ca musafiri.

De această dată, ceremonialul de întâmpinare, desfășurat în aceeași atmosferă de veritabilă bucurie africană, a avut loc la lumina soarelui, nu ca la Inhaminga, primul centru vizitat, unde fuseserăm întâmpinați seara, pe întuneric... Toți trei românii am fost cazați în căsuțe rezervate oaspeților, acoperite cu stuf, pentru atenuarea efectului, deseori greu suportabil, al căldurii. În ceea ce ne privește, deși crezuserăm că, gata, s-a terminat cu răcoarea existentă până în acel moment, am fost din nou surprinși de Tatăl Ceresc, Care a trimis o consistentă ploaie, întreaga noapte, fapt care a readus clima în parametri optimi.

În ziua următoare, ZIUA nr. 7, dis-de-dimineață, am participat la devoționalul zilnic (de o oră și jumătate!) al studenților de la Școala Biblică AWY Nacala, în cadrul căruia mesajul motivator principal l-a avut pastorul Aurel Avram. Am vizitat, apoi, Centrul Vocațional din același complex, ai cărui cursanți, însușindu-și diferite meserii, dar și valori creștine, plecaseră, cu câteva zile în urmă, la casele lor. Am vizitat

apoi, Centrul (Clubul) de copii, aflat nu departe de centrul AWY, lângă clădirea Bisericii Afrika Wa Yesu din localitate, comunitate care a cunoscut o creștere semnificativă prin lucrarea cu copiii, în mare parte aparținând unor familii musulmane. Relaționând cu educatorii grădiniței și cu copiii, structurați în clase pe categorii de vârstă, am fost profund mișcați de grija și de educația acordată acestora, pe toate planurile, dar și de răspunsul deosebit de afectuos al copiilor față de educatori și față de noi, ca vizitatori.

Pe la mijlocul zilei, am participat la întrunirea unui grup de adolescenți creștini, majoritatea provenind dintre musulmani, pe care i-am încurajat să rămână strâns alipiți de Domnul și să nu uite că Dumnezeu are un plan pentru fiecare din ei. Mai apoi, am vizitat o foarte mică parte din zona musulmană a orașului, încercând să împărtășim Evanghelia; unul dintre musulmani, cu care am interacționat în mod direct, a recunoscut, în cele din urmă, cu greu, că, într-adevăr, Isus a murit pentru păcatele lui și a făcut rugăciunea de invocare a ajutorului Acestuia. Seara am fost invitați la masă de către familia Rodney și Ellie Hein, fondatorii Afrika Wa Yesu, cu care am avut discuții interesante și edificatoare.

Aceștia ne-au declarat că Simona este „un dar special al lui Dumnezeu pentru Mozambic” și că ar dori „multiplicarea Simonei” în această țară. Cine va mai merge oare?

25 iunie 2019, Ziua Independenței Mozambicului, ZIUA nr. 8

Ora 6.45 – participarea la o devoțiune matinală dintre cele mai profunde, mai întâi, în aer liber, cu liderii spirituali ai centrului și apoi în sala principală, împreună cu studenții. Mesajul principal de motivare matinală a fost rostit de către pastorul Iuliu Centea. Între orele 8.30 și 9.30, Jeosafa, soțul Simonei, mi-a cedat spațiul de predare la școala biblică, fiind tradus de Simona Caba... Începând cu ora 9.30 s-a proclamat zi liberă, atât pentru studenții și profesorii AWY, cât

și pentru vizitatorii din România! După două ore de vizită și baie în Oceanul Indian, avându-l ca bodyguard pe Jeosafa, dotat cu o veritabilă sabie (!), ziua de sărbătoare a continuat cu o scurtă vizită în port și cu mici cumpărături în oraș, apoi, cu vizite de părtășie în alte familii ale unor lideri AWY.

Ultima zi întreagă pe pământ mozambican, ZIUA nr. 9

Pe la ora 10.00, după unele reparații aduse eroicei noastre mașini, am reușit să plecăm de la sediul AWY din Nacala spre micul hotel din orașul Nampula, localitate de unde în ziua următoare, ora 14.00, urma să ne luăm zborul spre România.

La aproximativ jumătatea distanței pe care o aveam de parcurs, făcând un ocol nu prea mare, am beneficiat de o importantă și necesară documentare istorico-geografică prin vizitarea Insulei Mozambic, care, pentru 400 de ani, fusese capitala de necucerit a țării. Aici am vizitat Fortul Sant Antonio, fortăreață inexpugnabilă în Oceanul Indian, precum și prima „biserică” creștină, atestată în mod oficial, din Emisfera Sudică. De asemenea, am vizitat un important și edificator muzeu de istorie. Insula Mozambic, fostă piață de sclavi, a fost locul unde și de unde sclavii erau tranzacționați și direcționați spre toate colțurile pământului. Atrocitățile care s-au petrecut aici ne-au cutremurat de-a dreptul...

Programul zilei cu numărul 9 ne-a ajutat să ne completăm documentarea pe care o făcuserăm înaintea și în timpul călătoriei, ajutându-ne să dobândim o mai bună înțelegere a nevoilor materiale și spirituale ale zonei și ale țării. Prin îndurarea, harul și bunătatea lui Dumnezeu, JOI, 27 iunie 2019, ZIUA nr. 10, pe la amiază, ne-am încheiat călătoria misionară pe pământ mozambican și ne-am imbarcat în primul din cele trei avioane pe care urma să le schimbăm spre a ajunge la Budapesta, pe ruta pe care și veniserăm, și unde am și ajuns cu bine, după aprox. 24 de ore de călătorie. De aici, pe cale terestră, fiecare ne-am îndreptat spre orașele de reședință: Oradea, Timișoara și Târgu-Mureș, având beneficiul unor experiențe de neuitat, care se impune a fi valorificate.

Mulțumiri Tatălui Ceresc și Domnului Secerișului, precum și tuturor susținătorilor!

SOLI DEO GLORIA!! ■

CONFERINȚA CU TINERII

Scrisoare din Mozambic

JEOSAFA ȘI SIMONA VASCONCELOS

DRAGII ȘI IUBIȚII NOȘTRI FRAȚI ȘI SURORI,

Cât suntem de mulțumitori Domnului pentru voi, ce bucurie și împlinire avem să putem să vă scriem despre ceea ce face Dumnezeu în ultimele luni aici, în Mozambic!

Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!”

(Faptele Apostolilor 16:9)

La începutul fiecărui an, avem obiceiul să ne întâlnim cu toată echipa Afrika pentru Isus, pentru planificare și pentru a asculta bătaia inimii Tatălui Ceresc pentru noi, în anul care urmează.

Cuvântul-cheie pe care liderii noștri l-au auzit și l-au transmis echipei a fost versetul din *Faptele Apostolilor* 16:9. Deși nu am știut ce va veni, ne-am dăruit din nou Domnului, am hotărât să lăsăm planurile personale deoparte și să ne lansăm cu tot ce suntem și avem pentru Împărăția lui Dumnezeu. Mozambic e „acasă” pentru noi (Simona – de 15 ani, iar Jeosafa – de 11 ani). Cât de mult ne-am schimbat de atunci, însă un lucru rămâne constant în viața noastră: dependența zilnică de Isus! Cât de credincios e Duhul Sfânt care ne ajută să trăim supranaturalul în fiecare zi!

LUCRAREA CU COPIII ȘI TINERII

Ne-am dedicat viața să vedem copiii și tinerii acestei națiuni pasionați și consacrați lui Isus! Dumnezeu ne-a adus în partea de nord a Mozambicului în urmă cu 4 ani și știm că a fost un timp bine determinat de El. Majoritatea populației din nordul țării este musulmană. De ani de zile, echipa noastră, cu multe lacrimi și multă muncă, au semănat Cuvântul lui Dumnezeu aici. Au fost primiți cu multe împotriviri și recolta era mică. Dar credem că, prin lucrarea cu copiii, Dumnezeu va schimba lucrurile. Deși

Ne-am dedicat viața să vedem copiii și tinerii acestei națiuni pasionați și consacrați lui Isus!

În primii doi ani a fost foarte greu pentru că părinții interziceau copiilor să vină la programele noastre, astăzi avem peste 200 de copii în Centrul nostru de zi pentru copii din Nacala. Populația e săracă (majoritatea sunt familii de pescari), părinții nu se îngrijeau de educația copiilor, fiind o zonă plină de bandiți și cu multe probleme. Se știe că în Nacala (orașul unde locuim) există în ascuns un centru pentru pregătirea terorștilor care acționează în Provincia Cabo Delgado (la granița cu Tanzania în nord și cu noi în sud). Tinerii sunt atrași cu bani și îndoctrinați să ucidă cu sânge rece. Știind asta, am hotărât să ne ridicăm ca un obstacol înaintea diavolului și nu vom îngădui să ni se fure copiii și tinerii. Credem într-o trezire spirituală aici, în nordul țării, între tineri și vă rugăm să mijlociți împreună cu noi pentru această generație de tineri din Mozambic!

În urmă cu câteva luni, am avut o mare sărbătoare: botezul în apă a 15 dintre adolescenții care și-au dedicat viețile lui Isus, toți venind dintr-un mediu ostil *Evangeliei*. Au început și părinții copiilor să vină la Isus și, de atunci, Dumnezeu a adăugat și alții în Împărăția Lui. În momentul de față avem cinci centre pentru copii, atașate bisericilor din cele patru baze ale noastre, cu peste 600 de copii care învață să Îl cunoască pe Isus, învață să scrie și să citească și primesc o masă pe zi. Sunt mici oaze pline de viață, râsete și împlinire pentru acești copii. Majoritatea învață aici că viețile lor au o valoare uriașă în ochii lui Dumnezeu și ai noștri. Dintre ei se ridică liderii de mâine ai acestei națiuni.

Un alt fel de a atinge această generație de tineri este prin conferințele pe care le organizăm cu ei. Prima conferință de anul acesta a fost în Provincia și zonele afectate de atacurile teroriste. Din nefericire, atacurile se intensifică, iar ultimele două atacuri care au avut loc foarte recent au fost revendicate de ISIS. Acolo, în mijlocul violenței, unde domnesc teama și teroarea, Dumnezeu Își păstrează Biserica Lui, care e un loc de refugiu și încurajare pentru mulți. La Conferința cu tinerii am vorbit despre curaj, despre nevoia urgentă de a duce *Evangelia* în aceste zone și despre mângâierea promisiunii lui Isus că va reveni în curând! Rugați-vă pentru

biserica din această provincie, pentru protecție supranaturală, pentru curaj, ca Dumnezeu să distrugă orice violență și orice plan de atac terorist în nordul Mozambicului. Exact în aceste zone a lovit foarte puternic și ciclonele Kenneth. Dar Dumnezeu le poartă de grijă prin dărnicia fraților din lumea întreagă!

CONSTRUCȚII

În ultimele luni am inaugurat un centru nou pentru copii în orașul Nampula, atașat Bisericii noastre de acolo. Mulțumim Bisericii Bethania din Chicago, care a dăruit banii pentru construirea acestui centru.

Tot în ultimele luni, am construit încă o sală foarte mare de studiu, o bucătărie și un rezervor de apă pentru Centrul de zi pentru copii din Nacala. Primele cinci luni din an, din nefericire, din cauza ploilor și a lipsei igienei, există o epidemie puternică de febră tifoidă și malarie în această parte a țării. Dumnezeu ne-a ajutat și am construit aici un rezervor de apă, o instalație sanitară și o bucătărie, care îi ajută pe copilași să aibă acces la condiții minime de igienă.

CICLOANELE IDAI ȘI KENNETH

În luna martie și, respectiv, aprilie, Mozambic a fost lovit de două cicloane puternice: unul în centrul țării, iar celălalt în nord. Din nefericire, din cauza infrastructurii neadecvate, ploile mari și vântul puternic au luat cu totul sate întregi și câteva orașe au fost distruse. Peste 1000 de morți și zeci de mii de locuințe distruse complet. A fost un

timp de mare întristare și suferință pentru Mozambic, dar și răspunsul lumii din jur a fost nemaipomenit! Mulțumim prietenilor noștri care au dăruit cu multă generozitate, am fost onorați și suntem să fim canalul prin care să curgă binecuvântările dumnevoastră, celor care ați dăruit.

Au fost multe tragedii, dar și multe mărturii ale celor care au fost salvați supranatural de Dumnezeu. Mulți oameni, fiind luați de apele care au năvălit peste ei în timpul nopții, s-au refugiat în copaci sau pe acoperișul caselor. Dar, din cauză că ajutorul a venit în unele locuri abia după o săptămână, mulți nu au rezistat și au alunecat în apele care i-au dus departe sau i-au înecat. Acolo, a trebuit să ajungem cu speranță, rugăciuni, dar mai ales cu mâna întinsă pentru ajutor. În multe zone, va trebui să continuăm cu distribuția de alimente până anul viitor în martie, când sperăm să avem următoarea recoltă. Încă o dată, mulțumim așa de mult pentru toți care ați simțit alături acești oameni prețioși și ați trimis ajutor.

Într-adevăr, așa cum Dumnezeu ne folosește pe noi aici să răspundem strigătului de ajutor al celor disperați și în mari nevoi, așa și voi acolo unde sunteți răspundeți chemării pe care o facem aici: „Veniți în Mozambic să ne ajutați!”

Mulțumim mult tuturor care vă rugați pentru noi, celor care dăruțiți chiar dacă nu din mult belșug și celor care veniți la noi prin mesaje de încurajare sau chiar unii vă faceți bagajele și veniți! Suntem atât de binecuvântați să fim împreună lucrători cu Duhul Sfânt în mijlocul acestei națiuni!

Cu iubire în Isus,
Jeosafa și Simona Vasconcelos ■

ROMISCON 2019

Biserica ProMisiune

INA ȚICLEA,
în colaborare cu echipa APME

În perioada 16-18 mai 2019, la Hotelul Mara din Sinaia a avut loc conferința anuală Romiscon 2019, cu tema Biserica ProMisiune. Anul acesta ne-am bucurat de o prezență uimitoare, având puțin peste 300 de participanți și invitați speciali: soția fratelui Cameron Wilson – Marvel Wilson – și fiica lor, Jan Duhan Wilson (USA), Peter Kuzmic, teolog și misiolog din Croația, Alan Johnson, misionar în Thailanda, Alexandru Miaun (Republica Moldova) și fratele pastor Artur Krasniqi din Kosovo.

MESAJELE PRINCIPALE ADUSE de fratele Peter și fratele Alan au fost motivatoare. Întrebarea fratelui Alan care i-a provocat pe mulți frați a fost „Ai ochi de văzut?”, deoarece am realizat cu toții că de atâtea ori avem lângă noi persoane cu care interacționăm, care nu îl cunosc pe Dumnezeu, oameni cărora nu le propovăduim Evanghelia din cauza inhibițiilor, a fricii, a preconcepțiilor, oameni care ar putea fi salvați dacă noi ne-am asuma curajul credinței de a le întinde o mână de ajutor și a-i conduce spre Hristos. Fratele Peter Kuzmic ne-a prezentat Șase teze ale misiologiei, care urmează a fi publicate în cartea dumnealui, teze care arată că misiunea este centrală în Sfânta Scriptură – ea este lucrarea inițială a lui Dumnezeu, a lui Hristos, a Duhului Sfânt, a apostolilor și bisericii. Frații Mihai Dumitrașcu și Vlad Adrian ne-au prezentat o incursiune în

istoria bisericii primare și cum aceasta era focalizată nu pe programe, ci pe scop (scop final – gloriificarea lui Dumnezeu, scop intern – zidirea credincioșilor, scop extern – facere de ucenici) – lucru care aducea echilibru și creștere Bisericii.

O bună parte a mesajelor aduse au fost foarte practice – *Cum poate o biserică să devină biserică misionară?, Ce înseamnă „adoptarea” unui misionar?, Ce presupune și cum se folosește promisiunea prin credință?, Importanța mobilizării și rolul mobilizatorilor, Implementarea cursului Kairos și a duminicii misiunii în bisericile locale, Rugăciunea focalizată (utilizarea calendarului de rugăciune pentru misiune), Formarea copiilor pentru misiune.*

Anul acesta toate sesiunile plenare au fost transmise live pe pagina noastră de Facebook cu ajutorul CredoTv și pot fi accesate și urmărite oricând.

Participanții au avut ocazia să audă și mărturiile ale misionarilor APME de pe câmpul de misiune și lucrarea pe care ei au făcut-o în anul 2018. Împreună cu misionarii noștri din Kosovo, l-am avut cu noi pe fratele Artur Krasniqi, pastorul bisericii din Pristina, care ne-a adus salutul bisericii sale și un cuvânt legat de starea bisericii din Kosovo, de nevoia de implicare în evanghelizare. Numele misionarilor prezenți sunt: Monica Murgu (Kosovo), Sebi Vasarhelyi (Kosovo), Bucur Florin și Daniela (Uganda), Galai Ana Maria (India), Besoiu

Dumnezeu mi-a dat o perspectivă mai bună asupra misiunii. Nu o mai consider o anexă a bisericii.

Ioan și Betina (Mongolia), Balic Ștefan și Ioana (Spania).

La fel ca în anii precedenți, grupul studenților de la Centrul Român de Studii Transculturale a fost foarte apreciat pentru culoarea pe care o dă Romisconului prin cântări cântate în mai multe limbi, porturi tradiționale din diverse culturi ale lumii, o prezentare a ceea ce înseamnă școala de misiune și mărturii ale chemării lor în lucrarea de misiune externă. Anul acesta am avut

glasuri a fost un moment înălțător și special, moment în care adunarea a cerut călăuză și sângele Domnului ca protecție peste cei care se vor întoarce în primele rânduri de război spiritual.

Alte persoane care au participat cu salut și prezentări în program sunt: Jon Pitik (Serbia), grupul de frați din Ucraina, colaboratorii noștri de la Wycliffe (care au prezentat situația traducerii Bibliei în lume), Kairos, ITP, Credo TV, Cuvântul Adevărului ș.a.

- » „am conștientizat că poți fi implicat acolo unde ești și că există o nevoie uriașă de oameni care să ducă mai departe învățăturile și practicile lui Hristos”;
- » „Dumnezeu mi-a dat o perspectivă mai bună asupra misiunii. Nu o mai consider o anexă a bisericii.”;
- » „să văd că pastorii înțeleg tot mai mult și vor să redea misiunii locul prioritar în cadrul bisericii”;
- » „Alan Johnson m-a marcat prin ideea de oameni «ascunși, nevăzați de noi», oameni de lângă noi nemântuiți pe care nu-i vedem. Ar trebui să vedem toți oamenii drept grupul nostru țintă, indiferent de situația socială, etnică, materială”;
- » „am fost marcat cel mai mult de mărturiile misionarilor și, desigur, de timpul petrecut seara după programe cu tinerii de la CRST și ITP”.

Am conștientizat sedentarismul bisericilor noastre și am înțeles nevoia crucială de misiune atât internă, cât și externă.

împreună cu noi 20 de tineri studenți în cadrul ITP. La fel de apreciate ca anii trecuți sunt serile prelungite, cu rugăciune, cântare, mărturii ale tinerilor interesați de misiune care au loc după finalizarea programului conferinței, până spre miezul nopții, și care aduc onoare lui Dumnezeu.

Rugăciunea pentru misionari și tineri viitori misionari (în special studenții ITP și CRST) de la finalul zilei de vineri, o rugăciune care a unit peste 200 de

Iată câteva răspunsuri anonime la întrebarea „Ce v-a marcat în mod deosebit, cum v-a vorbit Dumnezeu?”:

- » „Am conștientizat sedentarismul bisericilor noastre și am înțeles nevoia crucială de misiune atât internă, cât și externă”;
- » „chemarea misionarilor «dați-ne o mână de ajutor»”;
- » „am fost marcat de momentele de rugăciune pentru misionari din fiecare zi”;

Putem spune cu adevărat că Dumnezeu a fost prezent și a îndreptat după Cuvântul Său inimi și mentalități și astfel atât vorbitorii, cât și participanții au plecat îmbogățiți din acest loc. ■

Vizita în SUA

a misionarei Monica Murgu din Kosovo

„Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.” (Matei 10:42)

DE MULTE ORI CÂND MĂ GÂNDEAM

la America și știind că e o țară mult mai dezvoltată decât majoritatea orașelor din Europa, îmi imaginam oameni care lucrează mult și sunt într-o continuă alergare. Cam acest lucru m-a întâmpinat pe toată durata șederii mele în America.

Timp de o lună am avut harul și binecuvântarea să întâlnesc frați și surori români care s-au stabilit în America. E frumos atunci când mergi în alte țări și ești întâmpinată de frați și surori care Îl iubesc și Îl slujesc pe Dumnezeu. Am întâlnit oameni credincioși care m-au copleșit cu dragostea lor, chiar dacă ne-am cunoscut doar aici. Mă simt câștigată și mă întorc pe câmpul de misiune plină de fericire pentru că de astăzi am o familie mai mare, o familie frumoasă și în America.

Am întâlnit oameni ai rugăciunii, oameni care au trăit și trăiesc prin credință, dar și oameni care au influențat și vor influența viața mea pe viitor. M-am bucurat să cunosc soții de pastori care se implică în lucrare și își folosesc darurile cu care Dumnezeu le-a înzestrat. Am auzit oameni care au trecut prin atâtea greutăți și nu s-au lăsat doborâți, dimpotrivă, s-au ridicat și chiar dacă nu mai

vedeau nimic au ales să meargă înainte prin credință.

Mă bucur că am avut ocazia să le vorbesc fraților și surorilor despre nevoia de misiune din zona Balcanilor și să îi conștientizez că suntem chemați să ducem *Vestea Bună a Evangheliei* tuturor oamenilor care nu au auzit despre Isus.

Pe această cale aș vrea să vă mulțumesc pentru tot ceea ce ați făcut pentru lucrarea de misiune și pentru că ați ales să fiți alături de mine. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă răsplătească pentru tot ceea ce ați făcut. Mulțumirea mea se îndreaptă și înspre cei care au făcut posibilă venirea și vizitarea bisericilor române pe toată perioada șederii mele în America, fratele Uțu Tomuța, Florin și Michelle Cîmpean, Rodica și Simi Timbuc.

Poate că prin cuvinte mele nu reușesc să îmi exprim recunoștința față de fiecare persoană întâlnită, dar mă bucur pentru că rămânem în contact prin rugăciune și e-mail, iar Cel Care știe să dea daruri bune copiilor Lui să vă binecuvânteze mult.

Vă iubesc!

Monica Murgu, misionară în Kosovo ■

MONICA MURGU,
MISIONARĂ ÎN KOSOVO

Preț și dispreț

Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? (Matei 6:26)

Prețul vieții noastre nu vine din ceea ce suntem sau din ceea ce avem, ci din faptul că suntem iubiți de Însuși Dumnezeu cel iubitor.

SUNT MULTE LUCRURI în viața de fiecare zi care vin atât de aproape și seamănă așa de mult unele cu altele, încât cu greu mai poți face diferența. Exemplul cel mai izbitor este acela al tandemului *grijă și îngrijorare*. Pirită este un mineral ordinar, deosebit de strălucitor și care imită aproape perfect aurul. Multe tranzacții necurate sunt legate de asemănarea aceasta așa de izbitoare. De aceea pirită este numită aurul nebunului. Nu aș dori în acest mic articol să facem teologia sau filozofia grijii și

îngrijorării, ci aș dori și mă rog să mergem la izvoare, la cauze, la rădăcina lucrurilor.

Lucrul spre care a punctat Isus când a zis „Uitați-vă la păsările cerului” este dispoziția lor de deplină siguranță și entuziasmul cu care zboară neobosite. Păsările sunt făpturi pline de viață și de dăruire în miile lor de zboruri și căutări, în migrări peste oceane sau în reveniri la cuibul părăsit în toamnă. Isus ne cheamă să observăm faptul că ele aleargă și caută cântând, chiar și când se odihnesc cântă, încep și

încheie ziua cu cântecul lor plin de frumusețe și viață, primele sunete când sunt născute și ultimele sunete când își dau viața nu sunt nimic altceva decât un micuț cântec de laudă și mulțumire. Evident, conform cuvintelor lui Isus, acest fel de viață vine din încrederea deplină că ele au preț în ochii Tatălui lor ceresc și El le poartă iubitor de grijă. De remarcă că încrederea aceasta sfântă nu a făcut din ele nici ființe astenice și stresate, nici ființe neglijente sau dezangajate și

[continuă la p. 18 >>>](#)

Binecuvântata pace a lui Dumnezeu în viața noastră nu este produsul „gândirii pozitive” sau al potrivirii cu „chipul veacului acestuia”, ci este rodul Duhului Sfânt în inimile noastre.

aceasta pentru că ele nu au confundat grija cu îngrijorarea, așa cum se întâmplă adesea în viața noastră.

A nu observa distincția între grijă și îngrijorare expune omul unui mod de viață haotic și distructiv. Îngrijorarea este sfârșitul credinței și, în același timp, este întruchiparea necredinței în Dumnezeu. Cine nu se îngrijește ajunge să se îngrijoreze de viața lui și îngrijorarea este semnul că sfânta și binecuvântata grijă a murit. Acela care se îngrijește își păzește viața de nevroză și depresie, iar acela care se îngrijorează este lovit de boli nervoase și decădere fizică.

Imediat ce un om încetează să se mai îngrijoreze începe să se îngrijească de viața lui și opusul – când cineva încetează să se mai îngrijească începe să se îngrijoreze și să se deterioreze în toate aspectele vieții. Din nefericire și spre nenorocire, distincția între grijă și îngrijorare a fost încetoșată, pierdută și chiar a suferit o răsturnare de valori.

Din cuvintele lui Isus reiese clar inutilitatea și efectul distructiv al îngrijorării:

Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? (Matei 6:27)

În multe alte traduceri „un cot” este tradus „o oră” sau „o clipă”, sau „un minut”. Știința medicală a demonstrat că îngrijorarea, stresul, astenia, nerăbdarea, nesiguranța și orice altă formă ar lua neîncrederea noastră în Dumnezeu nu numai că nu adaugă nimic la lungimea vieții noastre, dimpotrivă, ea are un efect devastator asupra sistemului nervos și asupra funcțiilor corpului.

Dacă totuși înțelegem distincția, datorăm faptul acesta Duhului Sfânt, despre care Isus a spus că ne va conduce în tot adevărul. Confuzia între grijă și îngrijorare a creat două clase de creștini: unii care s-au îmbolnăvit și chiar au murit de îngrijorare și alții care s-au îmbolnăvit și au murit de nepăsare. A fi conștient de prețul vieții noastre în ochii lui Dumnezeu este o valoare a cărei importanță nu poate fi subliniată de ajuns. Cum îl vezi tu pe Dumnezeu și

cum gândești că ești văzut în ochii Lui constituie fundamentul vieții în toate aspectele ei. Nu este de mirare că cineva care se consideră disprețuit în ochii lui Dumnezeu aleargă în viață așa de întunecat, de îngrijorat sau de disperat! Dacă cineva privește la felul nostru de a fi în alergarea noastră pe acest pământ, poate vedea că avem un Tată ceresc așa cum vedem în bucuria și încrederea păsărilor?! Și, dacă se vede că avem un Tată ceresc, ce fel de Tată se vede că avem? De o mie de ori Da! Avem un Tată ceresc, dar aceasta nu este totul. Nu este totul să crezi în Dumnezeu – și dracii cred și se înfioară (Iacov 2:19) –, contează enorm ce crezi despre Dumnezeu, cine este El pentru tine și cine ești tu pentru El. Ce preț are Domnul în ochii tăi și ce preț ai tu în ochii Lui. Cheia Cuvântului lui Isus despre păsări și despre noi este cuvântul preț! Prețul vieții noastre nu vine din ceea ce suntem sau din ceea ce avem, ci din faptul că suntem iubiți de Însuși Dumnezeu cel iubitor. Aceasta este suprema valoare a vieții noastre:

Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul. (Proverbe 22:1)

Izvorul păcatului este gândul că nu suntem iubiți de Dumnezeu, iar izvorul mântuirii este credința că suntem iubiți de El. Isus a venit, a trăit și Și-a dat viața pentru a câștiga inima noastră la credința în iubirea lui Dumnezeu. Acesta este lucrul de care suferim greu în viața noastră, de care suferă întreaga omenire și acesta este motivul pentru care Isus ne îndeamnă:

Uitați-vă la păsările cerului. (...) Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? (Matei 6:26)

Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii. (Matei 10:31)

Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? (Matei 12:12)

Și chiar perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii. (Luca 12:7)

Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:20)

Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți, dar, robi oamenilor. (1 Corinteni 7:23)

Isus este Acela Care S-a dat pe Sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți; faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită. (1 Timotei 2:6)

Deci, nu există nicio scuză pentru o viață lipsită de soare și de muzica sfântă a încrederii în Dumnezeu. Suferim întunericul și umbra morții din cauza faptului că imaginea noastră despre noi înșine este dominată nu de preț, ci de dispreț. Am acumulat ideea de dispreț din educația și creșterea noastră în lumea în care trăim și, în mod tragic, mulți oameni vor trăi și vor muri cu această imagine de sine. Este locul și timpul să ne amintim că prețul care a fost pus asupra vieții voastre este Însăși viața lui Isus. Prin aceasta suntem noi „cu mult mai de preț” decât orice altă creație.

Pavel întreabă:

El, Care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile? (Romani 8:32)

Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. (Filipeni 4:6)

Pavel trăiește ceea ce predică atunci când, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate bisericile (2 Corinteni 11:28) (Citește tot capitolul 11). El este apăsător de grijă, nu de îngrijorare și este profund convins că în viața lui „toate lucrurile lucrează spre bine”: Căci știu că lucrul acesta se

Dacă cineva privește la felul nostru de a fi poate vedea că avem un Tată ceresc? De o mie de ori Da! Avem un Tată ceresc.

Izvorul păcatului este gândul că nu suntem iubiți de Dumnezeu, iar izvorul mântuirii este credința că suntem iubiți de El.

va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre și prin ajutorul Duhului lui Isus Hristos (Filipeni 1:19). Și sunt încredințat și știu că voi rămâne și voi trăi cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria credinței voastre (Filipeni 1:25); căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea (2 Timotei 1:12).

De observat că în timp ce nu se îngrijorează defel pentru sine, cu întreaga lui ființă, el poartă grija tuturor bisericilor și aceasta nu în condiții favorabile, ci se poate spune în cele mai grele și adverse condiții. E dureros faptul că, în timp ce el era apăsător de grija tuturor bisericilor, bisericile nu erau apăsate de grija pentru el:

Știi că cei ce sunt în Asia toți m-au părăsit; între alții și Figel și Ermogen. (2 Timotei 1:15)

Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit și a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, Tit în Dalmatia. (2 Timotei 4:10)

La întâiul meu răspuns de apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală lucrul acesta! (2 Timotei 4:16) [Adică „Tată, iartă-i că nu știu ce fac!” sau „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” (Fapte 7:60)]

Această stare de lucruri așa de nedorită nu are însă puterea de a descuraja pe omul lui Dumnezeu și de a-l arunca în vârtoarea îngrijorării. El calcă pe urmele lui Isus, Care, în timp ce Își dădea viața „ca nimeni să nu piară” și pentru „ca toți să vină la pocăință”, ei, toți acești oameni, au trecut pe lângă El nepăsători și disprețuitori:

Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. (Isaia 53:3)

Noi suntem descumpăniți atunci când suntem confrunțați cu nepăsarea, disprețul și indiferența, dar Marea Noastră Pildă Vie ne-a învățat și ne-a dat puterea să nu fim transformați în asemănarea răului, ci să transformăm în bine această uriașă undă de energie negativă: transformați blestemul în binecuvântare, ne-a învățat El prin pilda vieții Lui, transformați ura în binefacere și prigoana în rugăciuni. Noi nu suntem chemați doar să suferim răul, ci suntem chemați să îndeplinim două mari lucrări:

- (1) Să nu devenim asemenea răului pe care-l suferim.
- (2) Să transformăm răul acesta în bine după pilda vieții lui Isus.

Pacea care întrece orice știință este semnul prezenței lui Dumnezeu în viața noastră, iar îngrijorarea este semnul prezenței diavolului care este gata să intre în „odaia curată și așternută” cu încă șapte mai răi ca el. Binecuvântata pace a lui Dumnezeu în viața noastră nu este produsul „gândirii pozitive” sau al potrivirii cu „chipul veacului acestuia”, ci este rodul Duhului Sfânt în inimile noastre. Unuia care „gândea pozitiv” și spunea „voi mări grânarele”, Dumnezeu i-a spus: „Nebumule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile

pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?” (Luca 12:20).

Noi suntem chemați la ceva cu mult mai înalt decât tot ce este mai înalt în lumea și în generația noastră: Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus (Filipeni 2:5). Căci „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-I poată da învățătură?” Noi însă avem gândul lui Hristos (1 Corinteni 2:16). Acela care are gândul lui Hristos poate spune cu smerenie: În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu față de lume! (Galateni 6:14).

De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine și popoare pentru viața ta (Isaia 43:4). Nu mă voi teme deci de nimic pentru că sunt prețuit înaintea Domnului și Dumnezeuul Meu este tăria Mea (Isaia 49:5).

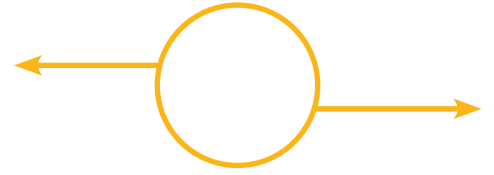
Prin urmare, nu vă îngrijorați, spune Isus, nici de mâncare, nici de haine, nici de haina neprihănită, albă cum e crinul, nici de ziua de mâine, nici de ceea ce veți răspunde când sunteți întrebați! Îngrijiți-vă, dar nu vă îngrijorați nicidecum fiindcă Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință mai înainte ca să-I cereți voi (Matei 6:8).

Cum îl vezi tu pe Dumnezeu și cum gândești că ești văzut în ochii Lui constituie fundamentul vieții în toate aspectele ei.

Lărgeste-ți orizontul

Botez la Bălcescu, Tulcea

Aspecte din timpul construcției demisolului din anul 2017. Urmează parterul.

CU CINCISPREZECE ANI ÎN URMĂ am pășit pentru prima dată pe teritoriul județului Tulcea. Nu cunoșteam pe nimeni, dar m-a așteptat în gară fratele pastor județean de atunci, Deacu Anane. Am participat pentru prima dată la serviciile de adunare din județ și am fost copleșit de nevoile mari pe care bisericile le aveau. Procentajul de credincioși evanghelici a rămas foarte mic de-a lungul anilor. Sunt de douăsprezece ori mai mulți musulmani decât creștini evanghelici. Ca atare, am considerat necesar să îmi dedic timpul și resursele pentru a sprijini lucrarea Domnului din acest județ.

Acum, după cincisprezece ani de zile, observ că lucrarea a progresat, dar și interesul fraților noștri români de pretutindeni a crescut în a-i ajuta. Spre exemplu, anul acesta am înțeles că o biserică română din Austria și-a oferit timpul și resursele pentru a porni o lucrare de construcție în satul Bălcescu, unde s-au pocăit și s-au botezat foarte mulți oameni. Spațiul de adunare era necorespunzător numărului de oameni care se adunau, ca atare o clădire adecvată a început să fie construită. Ne bucurăm să putem participa și noi la această lucrare.

În poza 2 puteți observa în partea dreaptă vechea clădire unde încă se mai adună frații noștri pentecostali. Nu sunt condiții adecvate pentru adunare, totuși frații sunt plini de râvnă și nu lipsesc de la Casa de rugăciune. În partea stângă puteți vedea noul loc de adunare care încă este în construcție.

Acum trei, chiar patru ani, fratele păstor Anane m-a încurajat în a ne lărgi orizontul și a privi și înspre județul Constanța, la localitatea Lumina, unde se adună mai mulți frați care de șaptesprezece ani așteptau o mână de ajutor. Aveau un teren, dar nu reușeau să pornească construcția. După mai multe insistențe am înțeles că este din partea Domnului a întinde o mână de ajutor fraților noștri din Lumina, chiar dacă ei nu țin de județul Tulcea, unde noi ne desfășurăm activitatea.

Așa că orizontul nostru s-a lărgit și am putut să-i ajutăm pe frați cu aproape jumătate din prețul de construcție în ce privește demisolul bisericii, iar anul trecut am avut bucuria de a participa la serviciul divin al primei biserici evanghelice din localitate care are o clădire proprie. Slavă Domnului!

În anul acesta ne bucurăm să putem participa la construcția parterului aceleiași biserici. Preconizăm că la data de 1 august va începe construcția parterului și zidurile și acoperișul vor fi ridicate în cel mai scurt timp posibil. Domnul să binecuvânteze și această lucrare și pe toți frații din localitate.

S-au deschis orizonturi noi odată cu parteneriatul cu misiunea „Genesis”. În cartea *Geneza*, Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să-și lărgescă orizontul. Astfel, a privit la stele și la nisipul mării și a înțeles că planul lui Dumnezeu cu el era foarte mare. S-a născut Isaac, dar și noi suntem sămânța lui Avraam. Poporul lui Dumnezeu este pretutindeni. ■

Nicio biserică nu are putere dacă și-a pierdut mărturia

REPORTAJ DE MISIUNE
 CLUJ - NAPOCA - ZALĂU - SIBIU

Romale aven co Del. Miniturneu evanghelic pentru bisericile de rromi. Căci România are mulți rromi. Cei mai mulți din Europa. Și multe biserici de rromi. Tot nr. 1 în Europa. Rromi care se schimbă total doar la Cuvântul lui Dumnezeu. Dar, ca să-l audă, ca să-l pună în aplicare, cineva trebuie să îl ducă la ei.

Cea mai mare pierdere pentru un creștin este să își piardă pasiunea.

AȘADAR, ÎMPREUNĂ CU Viorel Opreșan și Orchestra Eben-Ezer de la Biserica de rromi din Boldești am plecat în prima călătorie misionară în zona Clujului. 25 de persoane. Pastorul Opreșan a plecat de la 9:00 cu trei mașini. Dar circulația pe E60 în Prahova e cursă în labirint. Vinerea nu poți urca pe Valea Prahovei. Duminica nu poți coborî dinspre Brașov spre Valea Prahovei. Nu că nu poți, dar ai viață de melc. Cu toate că prăpădești un rezervor de benzină. Eu am plecat la 14:00 pe la Cheia. Drumul e mai fluent, dar plin de TIR-uri. Adică e de ocolit!

Copiii au ajuns la Cluj la ora 18. (Eu și cei ce au fost cu mine, mult mai târziu.) Am fost întâmpinați de Samuel Dorobanțu, azi clujean, ieri prahovean de-al nostru. S-au dus direct la biserica de rromi de lângă groapa Pata Rât. Cartierul e o veritabilă fabrică de microbi, cu mirosurile pestilențiale aferente. Din punctul de vedere al mediului este nelocuibil! Și

totuși aici se trăiește. Într-un univers al gunoaielor și sărăciei. Peste 2000 de țigani locuiesc lângă groapă, pe groapă, în groapă! În condiții nocive! „Nu vom mai vorbi niciodată că suntem săraci”, au spus tinerii noștri rromi după ce au văzut Pata Râtul! „E inuman să locuiești aici!”. Așadar, primim lecții și de la săracii din gunoaie: se poate și mai rău!

Nu știi de ce la marginea Clujului, al doilea cel mai important oraș din România, un model de cultură, de civilizație, de prosperitate economică, centru universitar renumit, centru evanghelic renumit (cu cca 30 de biserici de evanghelici, plus zeci de biserici reformate, catolice sau ortodoxe), pe la Pata Rât nu trece nimeni. Cred că ar trebui să mutăm sloganul de la Mărășești: „Pe aici nu se trece!”. Biserica de rromi e o clădire liliputană. De vreo 20-30 mp! Dar cu boxe asurzitoare! Înăuntru nu sunt decât câteva persoane. Musafirii sunt

[continuă la p. 22 >>>](#)

1. LA GROAPA PATA RÂT, CLUJ-NAPOCA
2. LA BISERICA DIN PATA RÂT
3. ÎN PARCUL CHEORGHIEI
4. LA BISERICA HARUL ZALĂU
5. LA BISERICA AGAPE, FLOREȘTI, CLUJ
6. LA WONDERLAND, CLUJ-NAPOCA
7. LA BISERICA FILADELFIA SIBIU

Pentru Pata Rât trebuie un proiect social uriaș. 2000 de suflete pot fi transformate. Dar cine se implică? Politicienii nu vor, ONG-urile nu se înghesuie, bisericile... Săracii nu fac cinste.

triplu decât ei. Dar la uși, la ferestre, în stradă rromii mișună ca niște maidanezi la ușa bucătăriei! Sălbatici sau semisălbatici. Dar obligatoriu cu părul vopsit roșu, cu tatuaje, cu fuste mini, cu sticle la purtător! Săraci, dar mondeni. Pentru ei Biserica nu e atractivă. Nu este normă.

Orchestra a ținut un mic recital gustat de public. Dar prima lecție ce-am învățat la Cluj-Napoca e că „nicio biserică nu are putere dacă și-a pierdut mărturia”, nici măcar într-o lume plină de nevoi. Nu știu de ce, dar așa ni s-a părut: biserica locală și-a pierdut mărturia! Altfel nu concepem cum de e goală...

Pentru Pata Rât trebuie un proiect social uriaș. 2000 de suflete pot fi transformate. Dar cine se implică? Politicienii nu vor, ONG-urile nu se înghesuie, bisericile... Săracii nu fac cinste. Dar Untoldul sau alte proiecte drăcești fac?

Prima seară am fost cazați și ospătați de Samuel Dorobanțu. Fie la pensiune, fie la el acasă! De fapt, el și soția sa, Claudia, au fost îngeri. Gazde-îngeri care au avut grijă de îngeri rromi!

A doua zi am fost câteva ore prin Parcul Sportiv Gheorghieni. Ne-am întâlnit cu Cătălin și Vero Dinu. Doi tineri de pe la noi, botezați și căsătoriți de mine. Noi toți am discutat și am stat la umbră. Alți clujeni au alergat pe rupte! Era foarte cald și am transpirat toți. Diferența e că unii cu efort, iar ceilalți la umbră. Ca în biserici...

Sâmbătă seara am mers în Zalău, la Biserica „Harul”, unde în anii trecuți a avut loc o puternică trezire spirituală. Azi nu mai e baptistă fiindcă-s botezați cu Duhul Sfânt! Și nici penticostală nu e fiindcă... E simplu: evanghelică. Așa trebuie să fim toți! Simpli și smeriți, vorba lui Adi Gliga. La „Harul” au fost botezuri. Trei bătrâne, căci o doamnă tânără a fost amenințată de soț cu... expulzarea! Cine vrea să fie evlavios va fi prigonit, chiar de cei din casa sa! E biblic! Orchestra a cântat cât a putut de bine! Românii au fost încântați. Rromii pot avea nu doar orchestre, ci și cor! Au cântat și cu grupul. Viorel Opreșan a vorbit puțin despre proiectul „Lumină pentru Rromi”, iar Nicolae Geantă a vorbit despre „Rămâi sare! Dar nu în solniță!”. Da, sarea creștină trebuie

1. Nicio biserică nu are putere dacă și-a pierdut mărturia.

2. Nu logistica perfectă contează într-o biserică, ci prezența Duhului Sfânt!

3. Succesul evangheliștilor e slab dacă nu ținem seama de aspectele culturale.

4. Lucrurile caritabile trebuie să se facă în ascuns!

5. Nu contează ce funcție deții în biserică sau în lume, ci contează influența!

presărată în lume! Mulțumim fratelui C. Joldes pentru ospățul final! Au fost botezuri la biserică, dar mâncarea a fost de nuntă! Mulțumim lui Timotei Bodea pentru invitație. Ne vom revede curând!

Seara târziu am privit Clujul de la înălțime. Arată fantastic noaptea! Mai ales că nu se mai vede niciun gunoi! Apoi am adormit obosiți. Noi, cei în vârstă, căci pentru tineri și adolescenți nopțile de vară sunt polare! Cu numai câteva ore...

Dimineața la zece am ajuns la Florești, Cluj. Cea mai mare comună (urbană) din România. Peste 40.000 de locuitori. Firme, blocuri înalte, case de lux. Și o periferie - la Balastieră - unde locuiesc peste 1000 de rromi. Țigani cu căsuțe bune sau rele. Dar cu viața franjuri. Zdrențuită de manele, de barbut, de răutate, de păcat! Aici își desfășoară activitatea pastorul Marien Kroon, cu toată familia sa. Un olandez care de 15 ani și-a abandonat țara și a migrat între rromi. Asta da migrație! Inversă. De la bine la rău. De la lux la lipsă! Exact cum ne-a învățat Hristos. Marien Kroon are o fundație măricică. Centru social de zi, afterschool, biserică, sală de jocuri pentru tineri, parc de joacă pentru copii... Sonorizare performantă. Dar are ceva insuficient: puțini membri! Foarte puțini rromi întorși la Domnul după efortul colosal depus. Iar cei întorși la Hristos sunt fără impact. Tinerii noștri au cântat cu orchestra ca în lumea lor. Fără bariere. Viorel Oprișan a vorbit despre „Misiunea între rromi”, iar Nicolae Geantă a predicat „Cine face diferența?”. Tradus în flamandă! „Predica asta este tip mocănița. Și eu predic mereu TGV!”. Dar, și așa lent, Cuvântul Domnului și-a făcut simțită puternic prezența! Lacrimi, făgăduințe... Apoi am învățat a doua lecție: „Nu logistica perfectă contează într-o biserică, ci prezența Duhului

Cine nu arde nu aprinde pe nimeni!

Sfânt!” Pastorul Kroon și familia sa sunt oameni minunați. Buni, blânzi, darnici, dedicați. Pasionați de Isus. Pastorul Oprișan l-a întrebat pe Kroon: „La dvs. contează ținuta în biserică?”. „Nu. La noi contează numai inima! Suntem liberi”. Da, Marien, dar liberii ajung nu evanghelizați, ci numai distrați! Iar un creștin distrat e un creștin distrus.

Tocmai asta e hiba pe care vreau să o spun tuturor celor ce fac misiune între țigani (chinezi sau africani): dacă vrei succes la rromi, nu te poți duce neglijându-le tradiția! Adică trebuie să te faci grec cu grecul, roman cu romanii, țigani cu țiganii... De aici am învățat a treia lecție: „Succesul evangheliștilor e slab dacă nu ținem seama de aspectele culturale”. Înțelegeți de ce unii predicatori au succes? Sau nu au... Rețetele biblice nu sunt ca cele spitalicești: nu se pot aplica la fel tuturor!

La prânz copiii au concertat la Wonderland, cel mai luxos restaurant din Cluj-Napoca. Înconjurat de un complex de clădiri și terenuri cu multiple activități recreative. După mica recepție patronul a oferit tuturor un lunch! Nu știm cum îl cheamă, dar Dumnezeu S-a folosit de el! Doamne, răsplătește-i pe patron și pe toți ai lui! A patra lecție învățată la Cluj: „Lucrurile caritabile trebuie să se facă în ascuns!”

La 14:30 am plecat spre Sibiu. La 18:30 aveam program la Biserica „Filadelfia”, condusă de Dorin Cioabă, pastorul Cioabă ori regele Cioabă, cum îl știu mulți. O clădire impunătoare, dar cu oameni puțini. Frații au fost entuziasmați de orchestră. „Nu ne lăsați jumate din ei aici, să vă dăm căldărari?”, a propus Cioabă. „Și dvs. îi puteți avea, dar trebuie investit în copii. Cu multă răbdare!”. Acasă, la biserică. Apoi, ceea ce faci în privat se va observa în public! Viorel Oprișan a predicat despre „Pasiune pierdută”, iar Nicolae Geantă a

„Rămâi sare! Dar nu în solniță!”

continuat cu mesajul „Suntem lumină în întuneric?”. Da, cea mai mare pierdere pentru un creștin este să își piardă pasiunea. Cine nu arde nu aprinde pe nimeni! După predici a cântat din nou orchestra. Sibienii nu se mai îndurau să plece. Rromii fuseseră atinși. Târziu am fost serviți cu pizza. Și reinvitați la biserică, la binecuvântare, la alte evenimente... Când cineva te cheamă a doua oară înseamnă că te-a apreciat!

Am făcut o rugăciune, apoi am urcat în mașini. Se făcea întuneric în Sibiu. Dar și se risipise în inimile unor rromi. Am oprit într-o benzinărie, obosiți. Le-am spus tinerilor ultima lecție, a cincea: Nu contează ce funcție deții în biserică sau în lume, ci contează influența!

Am condus obosiți prin noapte. Eu am ajuns acasă după 2:30. Rromii din Boldești, o jumătate de oră mai târziu. Așa se întâmplă mereu: după Evanghelizare oamenii se duc acasă. Și se culcă. Evangheliștii - predicatori ori cântăreți - aleargă însă grăbiți pe drumuri lungi în plină noapte. Se țin oare cont și de aceasta?

A fost grozav turneul. Chiar dacă Anca, pianista și conducătorul orchestrei Eben-Ezer, a făcut o criză de rinichi, a venit ambulanța după ea la biserică din Florești și i-a făcut perfuzii! Și chiar dacă, obosit mort, a doua zi Nicolae Geantă a trebuit să meargă la spital pentru ecografie. C.H. Spurgeon spunea că „mai bine mori obosit decât ruginit!”

Următorul turneu? Nu știm. Dar ce știm sigur este că în noiembrie Orchestra EEBS va concerta în SUA...

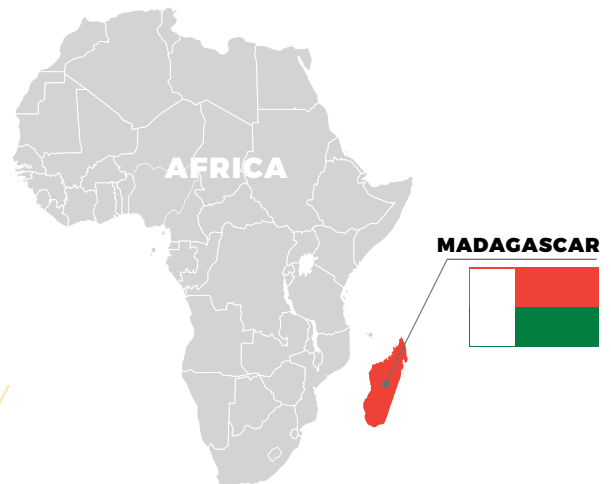
P.S.: Mulțumim tuturor celor implicați (Sami și Claudia, Marien Kroon și soția, Constantin Joldes, Timotei Bodea, Dorin Cioabă). Și tuturor celor ce ne-ați susținut în rugăciune! ■

Scrisoare din Madagascar

ALINA ȘI FLORIN POPA

Dragi prieteni,
În continuare dorim să vă împărtășim câteva dintre lucrările minunate pe care Dumnezeu le face în Madagascar.

BOTEZ NOU-TESTAMENTAL

În data de 1 mai l-am ajutat pe pastorul Samisoa din Antsirabe la oficierea unui botez nou-testamental. Aproape 40 de persoane s-au înghesuit într-un microbuz Toyota mic și vechi, pentru a ajunge la locul botezului. A fost o sărbătoare frumoasă pe pământ, dar și în cer pentru că, în apa unui râu, 4 persoane și-au mărturisit credința lor în Domnul Isus Hristos! După botez am avut o pătășie la un picnic împreună.

PROGRES LIMBA MALGAȘĂ

Când am venit în Madagascar ne-am stabilit un obiectiv: să putem vorbi adevărurile lui Dumnezeu în limba malgașă. Prin harul Domnului și multă muncă din partea noastră, putem spune că reușim să avem conversații frumoase, dar chiar mai mult – Alina a ținut prima lecție pentru copii în limba malgașă, iar eu am avut prima predică în limba malgașă, timp de cca 20 de minute. Mai avem încă mult de lucru, dar până aici Domnul ne-a ajutat!

EVANGHELIZARE CU HELLI MISSION

Turneu evangelistic împreună cu Echipa de români din Paris (familia Lung Ionuț și Rodica, Amalia, Nina, Nicu)

Familia Șaitiș a dezvoltat multe proiecte evangelistice și a primit de-a lungul timpului mai multe echipe de români veniți să investească în lucrarea de misiune din Madagascar. În unele dintre aceste lucrări ne-am implicat și noi, ceilalți români care am venit ca misionari aici. Sunt zone întinse și izolate unde nu se poate ajunge decât cu avionul sau elicopterul. În perioada 6-8 mai 2019 am zburat în zona Manakara cu Helli Mission, unde am făcut evangelizări în cinci sate foarte izolate.

ECHIPA DIN PARIS

În diverse forme, cu diferiți oameni, această echipă a venit în Madagascar de mai multe ori. Ei au venit în Madagascar în ultimele două săptămâni din luna mai, cu scopul de a organiza programe speciale pentru copii. La centrul de misiune Joy 4 Madagascar a avut loc un curs pentru învățători de copii la care au participat mulți oameni dornici de a afla cum ar putea să fie mai eficienți în lucrarea cu copiii. De asemenea, am vizitat împreună mai multe biserici și leprozeria unde se implică Marcel de mai mulți ani.

DUHURI RELE PUSE PE FUGĂ PRIN PUTEREA DOMNULUI

Împreună cu echipa din Paris, echipa de misionari români și o echipă de pastori malgași, am organizat un turneu evangelistic intitulat *Deschide-ți inima pentru Isus* la Manakara, 410 km depărtare de Antsirabe, dar un drum foarte greu și lung în ore. Am predicat Evanghelia în mai multe locuri, unde ne-am adresat special copiilor, dar Domnul a atins inimile multor oameni care au venit și au cerut să ne rugăm pentru ei. Într-un sat din junglă, la marginea Oceanului Indian, Dumnezeu a lucrat foarte puternic prin mesaje rostite despre puterea și autoritatea Lui. În acest sat există întărituri foarte puternice ale Satanei. Oamenii sunt chinuți prin blestemele rostite de vrăjitoarele care locuiesc încă acolo.

Aici au venit zeci de oameni cerându-ne să ne rugăm pentru ei. A fost nevoie să ne împărțim în trei echipe de rugăciune, așa de mulți au fost. Majoritatea veneau și ne spuneau că au boli sau coșmaruri din cauza unor vrăji care au fost puse peste ei. Cineva a venit la noi cu un băiețel de șapte ani care era mut în urma unei vrăji făcute când el era bebeluș. Băiețelul nu vorbea niciodată, dar în urma rugăciunii, a început să vorbească clar: „Isus! Isus!” (în limba malgașă).

O femeie stăpânită de duhuri necurate a fost eliberată în momentul în care, în timpul rugăciunii, am pus Numele Domnului Isus și Sângele Lui peste ea.

CURSUL KAIROS – ANTSIRABE 10 – 15 MAI 2019

Cursul Kairos este o unealtă puternică pentru mobilizarea bisericii din întreaga lume la abordarea cu responsabilitate a Marii Trimiteri. Am fost martor al impactului pozitiv pe care acest curs îl are în România, iar acum ne bucurăm să fim parte a ceea ce face Dumnezeu aici. Cursul Kairos s-a organizat pentru a treia oară în Madagascar, dar prima dată în Antsirabe, împreună cu o echipă formată din patru persoane, din Africa de Sud, condusă de Alan Webster.

Cursul a fost amânat de mai multe ori și era gata să fie anulat din lipsă de participanți vorbitori de limba engleză. O altă mare barieră pentru malgași fiind taxa de participare de cca 20 euro. Totuși, prin harul Domnului, în final am avut 12 participanți – pastori și membri din biserici. Aceștia au mărturisit că au primit o pasiune și o viziune nouă pentru popoarele neatinse cu Evanghelia. S-a creat și un grup de rugăciune pentru lumea nemântuită.

Totodată sunt bucuros să anunț că s-a început traducerea oficială a cursului în limba malgașă, astfel încât, în curând, să avem toate materialele în această limbă. ■

Vă invităm să fiți parteneri cu noi în lucrarea de misiune din Madagascar!

GRUP PE FACEBOOK

Puteți să vă înscrieți pe grupul nostru de Facebook **Mărturie din Madagascar – Florin și Alina Popa.**

PENTRU DONAȚII

Pentru donații financiare puteți utiliza conturile de mai jos. Pentru confirmare, vă rugăm să ne trimiteți și un email la depunere pe adresa florin.alinapopa@gmail.com. la fiecare donație specificați clar pentru Florin & Alina Popa Madagascar.

FUNDATIA APME

RON: RO20 BTRL RONC RT00 G897 1802
EUR: RO32 BTRL EURC RT00 G897 1801
USD: RO45 BTRL USDC RT00 G897 1802
Banca Transilvania, Cluj Napoca
SWIFT CODE: BTRLRO22

Vă mulțumim.

Dumnezeu pe Care Îl cunoști

Există oameni care, în urma evenimentelor neplăcute din viața lor sau evaluând catastrofele ce au loc în lumea noastră, încep să Îl învinuiască pe Dumnezeu. Întrebările lor variază de la: „Unde este Dumnezeu când sufăr?”, „Lui Dumnezeu nu-l pasă când oamenii mor de foame?”, „De ce îngăduie Dumnezeu boala în lume?” – până la exprimarea constatărilor personale de genul: „Dumnezeu Se răzbună pe noi!”, „Dacă lui Dumnezeu l-ar fi păsat, nu s-ar fi întâmplat nimic din toate acestea!”.

ÎNTREBĂRILE ȘI CONSTATĂRILE de această natură au loc în mintea oamenilor când aceștia nu se învinovătesc pe ei înșiși sau pe cei din jur pentru nimic, dând vina pe Dumnezeu în situații grele, nerecunoscând în același timp binele din viața lor ca venind tot din partea lui Dumnezeu. În aceste circumstanțe, oamenii nu iau în calcul natura lor păcătoasă, care a generat din neam în neam evenimente catastrofale în multe domenii ale vieții, precum și încercarea lui Dumnezeu de a avertiza omenirea cu privire la repercusiunile păcatelor săvârșite de aceasta.

Scriptura spune că Dumnezeu ne-a iubit atât de mult, încât L-a trimis pe unicul Său Fiu să răscumpere păcatul omenirii. Așadar, cum ar putea un Dumnezeu Care ne-a iubit atât de mult să fie un Dumnezeu răzbunător Care să dorească răul oamenilor? Răspunsul se află de multe ori în Scriptură.

Omul a fost înzestrat la un anumit nivel cu atribute morale, iar acest lucru se reflectă și mai mult în viața credinciosului autentic prin roadele Duhului Sfânt.

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege” (Galateni 5:22, 23).

Din nefericire, prin căderea în păcat, omul experimentează și roada firii pământești:

„Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrajbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (Galateni 5:19, 20, 21).

Există un contrast puternic între ceea ce Dumnezeu a intenționat să fie în inima și în viața omului și ceea ce roada firii pământești scoate la iveală, care, odată manifestată, conduce spre păcat și spre consecințele acestuia.

Prin urmare, Dumnezeu nu Se bucură atunci când oamenii suferă. Însă păcatele săvârșite de aceștia stau ca un zid ce desparte sfințenia lui Dumnezeu și posibilitatea de a interveni în situații dificile de viață păcătoasă a omului.

Dumnezeu pe Care eu Îl cunosc are nenumărate căi prin care este gata să ierte păcatele oamenilor și să le redea o viață nouă! Dumnezeu pe Care eu Îl cunosc poate reabilita vieți distruse, familii destrămate, destine neîmplinite și poate vindeca inimi zdrobite! De câte ori păcătui, Îl împiedicăm pe Dumnezeu să lucreze frumos în viețile noastre, mai ales din cauza păcatului nemărturisit.

Ce fel de Dumnezeu vrei să cunoști? Unul Care poate reda speranța, credința, o viață echilibrată, chiar și atunci când încercările nu conțin să apară, sau alegi să Îl cataloghezi pe Dumnezeu ca fiind aspru și indiferent la problemele din viața ta și ale lumii acesteia?

Alege azi să-L privești pe Dumnezeu cu ochii care trec peste denaturările zilnice și observă bunătatea incontestabilă ce o oferă acelora care Îl iubesc necondiționat! ■

Dumnezeu nu Se bucură atunci când oamenii suferă.

IULIA ȘMALBERGER
Coordonator Proiecte
Misiunea Genesis
Biserica „Flacăra
Speranței” Constanța

Mesajul perceput prin ochii noștri!

18 ANI DE LA
ÎNFIINȚAREA
CENTRULUI
ROMÂN DE STUDII
TRANSCULTURALE
(CRST)

Prin corespondența purtată cu liderii Misiunii „Genesis”, fratele Uțu Tomuța a aflat că în această perioadă se împlinesc 18 ani de la înființarea Centrului Român de Studii Transculturale (CRST) și și-a dorit ca în revista „Genesis” să fie scris un articol despre istoria de 18 ani a școlii de misiune.

*Domnul a făcut lucrul acesta și este
un lucru minunat în ochii noștri!*

Psalmul 118:23

1

2

DECIZIA DE A FOLOSII UN MODEL atipic pentru a istorisi lucrările Domnului din cadrul școlii a fost influențată de mesajul de mai jos, mesaj trimis de către fratele David S., unul dintre profesorii școlii, după ce a citit scrisoarea de informare de luna trecută:

„The CRST has come a long way since I walked in the empty field with Pastor Ritișan. This is the doings of the LORD and it is marvelous in our sight.”

Aceasta este percepția unui om care cunoaște lucrarea școlii încă de la înființare și care a fost profesor pentru mai multe generații de studenți. Ceea ce spune fratele David este, oare, o exagerare? Sau, poate, doar un mesaj cu tentă măgulitoare?

Cei care sunt studenți CRST sau membri din echipa școlii, inevitabil, își vor forma o opinie despre ADN-ul școlii, despre cursurile care se predau, despre profesori, despre campus, despre atmosfera de la timpul de rugăciune, despre modul în care este condusă lucrarea, iar în funcție de experiența personală pot fi împărtășite păreri diferite.

Biblia dovedește faptul că ceea ce vedem cu ochii noștri poate căpăta o interpretare nedorită, dacă peste noi nu este Duhul Domnului, care să ne inspire să vedem ceea ce vede și Dumnezeu.

La ieșirea lor din Egipt, israeliții au experimentat minunea de a fi primit „mana” ca hrană supranaturală, dar, după o vreme, din gura lor s-a auzit expresia „ochii noștri nu văd decât mana aceasta!”. Cărtirea poporului a stârnit mânia lui Dumnezeu și consecințele au fost dramatice. Mai mult, cele zece iscoade care au ponegriț Țara Promisă în fața fiilor lui Israel au atras un final dezastruos pentru întreaga generație, pentru că, în raport cu uriașii din Canaan, în ochii lor, s-au văzut ca niște lăcuste. Iar acest lucru s-a întâmplat la scurt timp după ce, *sub ochii lor*, Dumnezeu făcuse minuni și semne mari împotriva Egiptului.

Istoria CRST-ului este deja scrisă, dar, ca în orice lucrare, și la CRST este loc de mai bine. Însă, asemenea apostolului Pavel, putem spune și noi că CRST este ceea ce este doar prin harul lui Dumnezeu. Și harul Lui

[continuă la p. 28 >>>](#)

În acești 18 ani, școala a avut 16 promoții cu 177 de absolvenți, dintre care: 47 de misionari transculturali răspândiți în peste 25 de țări, 5 misionari care lucrează printre turcii din România, 2 absolvenți care slujesc oamenilor cu nevoi speciale, 28 de slujitori în Dobrogea și 16 tineri cu implicare activă în lucrarea creștină din alte zone ale României.

față de CRST nu a fost zadarnic, motiv pentru care merită să binecuvântăm pe Domnul și să nu uităm niciuna din binefacerile Sale.

Și, dacă ar fi să cânt despre mărețul har experimentat în istoria CRST, aș folosi măcar o parte din versetele Psalmului 118, precum:

Lăudați pe Domnul căci este bun, „căci în veac ține îndurarea Lui!” (v. 1).

Denumirea inițială a CRST a fost „Școala de Misiune și Evanghelizare Dobrogea” (SMED), care, în luna ianuarie 2001, a început instruirea misionară avansată, oferind cursuri biblice și de misiune, în regim de cursuri la zi, persoanelor chemate la misiune transculturală. Pentru a reflecta direcția și activitatea misionară, în decembrie 2009 denumirea școlii s-a schimbat în „Centrul Român de Studii Transculturale”.

În acești 18 ani, școala a avut două locații: Biserica Penticostală „Farul” din Constanța (2001-2007) și campusul propriu din Agigea (funcțional din toamna anului 2007); trei directori: Ciprian Bozdog (2001-2006), Sorin Nicolae (2006-2007) și Ileana-Ina Hrișcă (din 2007 până în prezent); 16 promoții cu 177 de absolvenți, dintre care: 47 de misionari transculturali răspândiți în peste 25 de țări, 5 misionari care lucrează printre turcii din România, 2 absolvenți care slujesc oamenilor cu nevoi speciale, 28 de slujitori în Dobrogea și 16 tineri cu implicare activă în lucrarea creștină din alte zone ale României.

Cu adevărat, „Domnul a făcut lucrul acesta și este un lucru minunat în ochii noștri” (v. 23).

Pe măsură ce studiem mai atent etapele prin care a trecut școala de misiune, ne este mai ușor să fim de acord cu această declarație. CRST este „un lucru minunat în ochii noștri” pentru că putem vedea ce se întâmplă

prin această școală. CRST nu este doar în gândurile și în rugăciunile noastre, ci este o lucrare remarcabilă care se desfășoară sub ochii noștri, o lucrare în care Isus este Domnul, puterea Sa este simțită și poruncile Sale sunt împlinite.

Nevoile financiare, criza de conducere, lipsa studenților sau personalul insuficient sunt probleme de care școala noastră nu a fost scutită. Însă „în mijlocul strâmtorării am chemat pe Domnul; Domnul mi-a răspuns și m-a scos la loc larg” (v. 5). La doar cinci ani de la înființare, școala de misiune a ajuns la un pas de a fi închisă, după ce, atât în toamna anului 2006, cât și în toamna anului 2007, nu au fost înființate noi clase de studenți. În același timp, conducerea a făcut și un împrumut semnificativ pentru a achiziționa campusul actual, fapt ce a adus școala și într-o criză financiară ce părea fără ieșire. Rând pe rând, doi directori și-au dat demisia și multe voci transmiteau că școala nu are viitor. Însă Dumnezeu a avut un alt plan pe care l-a împlinit cu o echipă nouă, care nu s-a focalizat pe ruine, ci pe viziunea născută din Dumnezeu. Perioada 2009-2012 a schimbat total imaginea școlii de misiune. Promoția 2009-2011 a avut 12 studenți, dintre care trei tineri români veniți din Statele Unite ale Americii. În anul 2010 s-au finalizat lucrările de extindere și de renovare a campusului, lucrări care s-au făcut prin credință, cu minuni financiare care nu pot fi uitate. La data de 1 octombrie 2010 a fost inaugurat campusul, iar la finalul anului 2012, toate datoriile școlii au fost stinse.

Biblia dovedește faptul că ceea ce vedem cu ochii noștri poate căpăta o interpretare nedorită, dacă peste noi nu este Duhul Domnului, care să ne inspire să vedem ceea ce vede și Dumnezeu.

Prin strategie și efort pur omenesc, nimic nu s-ar fi realizat. Însă, din anul 2010, accentul pus în cadrul școlii pe căutarea lui Dumnezeu prin rugăciune zilnică și cu multe zile de post a dat ocazia fiecărei persoane din familia CRST să declare: „Domnul este de partea mea, printre cei ce mă ajută” (v. 7a). În luna februarie 2011, la timpul devoțional, profesorul Robert M., mijlocind cu noi pentru nevoile financiare ale școlii, a avut o vedenie prin care a văzut cum „îngerul responsabil în ceruri cu resursele financiare a poruncit îngerilor contabili să scrie cecuri și să le trimită spre CRST”. Șase luni mai târziu, directorul școlii se afla pentru prima dată peste ocean, participând la Convenția Bisericilor Penticostale Române din Statele Unite ale Americii și Canada care a avut loc la Chicago, vizitând apoi și câteva biserici în care a vorbit despre lucrarea CRST. De atunci, lună de lună, an de an, frați și surori pe care-i numesc „îngeri contabili” au scris cecuri, au sponsorizat studenți și au susținut parțial lucrarea școlii. Cu siguranță, dacă rapoartele financiare ale școlii ar putea vorbi, ar declara că „printre cei ce mă ajută” sunt copiii ai

Domnului din țară și din străinătate, care înțeleg importanța lucrării CRST și sacrifică pentru ea.

Lucrarea CRST este mult prea mare ca să o putem face de unii singuri. Astfel, de-a lungul anilor, am putut urmări cât de „binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului” (v. 26) să predea cursuri, să se roage pentru studenți, să încurajeze echipa și să ofere sprijin logistic pentru dezvoltare. În anul 2014 am primit ultima vizită a fratelui Cameron Wilson la campus, iar în luna mai a acestui an, sora Marvel, soția fratelui Cameron, la vârsta de 86 de ani, ne-a vizitat din nou. Lucrarea de misiune transculturală care se face astăzi prin

un certificat de apreciere pentru buna colaborare pe care o avem și a semănat în viziunea școlii dorința de a renova clădirea campusului.

Îndemnați de apostolul Pavel să-i prețuim mult pe cei care se ostenesc între noi, am marcat acest moment cu un simbol de apreciere față de Misiunea „Genesis” și cu rugăciune pentru toți susținătorii școlii.

Studenții din anul II desfășoară practică misionară în țări dificile. Nu de puține ori am postit și ne-am rugat ca fiecare student să aibă certitudinea psalmistului: „Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului” (v. 18). Tinerii noștri au mers și s-au întors

Tinerii noștri au mers și s-au întors victorioși din țări precum Albania, Macedonia, Turcia, Kosovo, Sudan, Egipt, Namibia, Madagascar, Mozambic, Nepal, Bangladesh, Kazakhstan, Irak, Afganistan, India, Iordania, Etiopia, Japonia, Mongolia sau Liban.

români a fost încurajată și susținută mult prin fratele Cameron Wilson și prin organizația „Discover Your Mission” (DYM), fondată de el. Fratele Cameron a plecat la Domnul în anul 2015, dar implicarea lui la CRST continuă să aducă rod.

Astfel, la 31 decembrie 2007, el transmitea partenerilor DYM acest mesaj: *La campusul CRST de lângă Constanța se fac renovări majore. Cursuri intensive vor începe în luna februarie. Acest colegiu devine o „fabrică” spirituală în care mult mai mulți misionari români vor fi instruiți pentru o slujire cu impact global.*

La „fabrica spirituală” din Agigea, pentru prima dată, ne-a vizitat în anul 2017 și fratele Ilie-Uțu Tomuța, directorul Misiunii „Genesis” din Chicago. Dumnealui a înmănat școlii

victorioși din țări precum Albania, Macedonia, Turcia, Kosovo, Sudan, Egipt, Namibia, Madagascar, Mozambic, Nepal, Bangladesh, Kazakhstan, Irak, Afganistan, India, Iordania, Etiopia, Japonia, Mongolia sau Liban.

Să accepți să fii student la CRST și să dorești în continuare să fii misionar, după ce ai învățat ce jertfire presupune această „profesie”, reprezintă o așezare de bunăvoie pe altarul Domnului, alegând să faci, prin credință, ceea ce în mod natural nu ai face. De aceea, porunca: „Legați cu funii animalul pentru jertfă și aduceți-l până la coarnele altarului” (v. 27) este împlinită zilnic de creștinul implicat în misiune.

Teona B. a absolvit CRST în urmă cu o lună de zile, iar în scrisoarea ei de informare a spus:

„În urmă cu doi ani am plecat la CRST ca să mă pregătesc pentru o lucrare nouă în care am simțit că Domnul vrea să mă dedic cu viața mea. Pot să spun cu tărie că a fost cea mai intensă perioadă din TOATĂ viața mea. A fost o decizie mare, importantă, dar a fost cea mai bună decizie, să las totul și să-L urmez pe Domnul acolo unde El mă va conduce.”

Planurile noastre pentru următorii ani sunt reflectate în versetul 25 din acest psalm: „O, Doamne, mântuiește! Dă, Doamne, propășire!”. Ne dorim ca, prin studenții și absolvenții CRST, Domnul să lucreze la mântuirea multor oameni, cu precădere a celor din grupurile etnice neatinsse de Evanghelia, iar la campus așteptăm propășirea, tot de la Domnul!

Prin fiecare student care se înrolează la CRST Îl vedem la lucru pe Domnul secerișului, chemând lucrători la secerișul Său. Fiecare bănuț trimis pentru activitatea școlii reprezintă o dărnicie pe care Dumnezeu o va răsplăti, dărnicie de care avem mare nevoie și fără de care această lucrare nu poate continua.

Încredințați de faptul că „Domnul este bun și că în veac ține îndurarea Lui”, privim cu nădejde spre anii ce vor urma. La 31 octombrie am planificat să semnăm documentul oficial de integrare în cadrul Agenției Penticostale de Misiune Externă (APME), agenție care este deja parte din Cultul Creștin Penticostal. Domnul Isus S-a rugat pentru unitatea noastră, a murit pentru ea și o iubește, pentru că unitatea presupune smerenie, recunoscând că avem nevoie unii de alții în împlinirea Marii Trimiteri. Dacă în ochii tăi lucrarea școlii de misiune este valoroasă, te invităm să fii și tu parte dintre cei ce luptă să echipeze creștinii români și să-i trimită ca misionari la popoarele cel mai puțin evanghelizate, cu precădere în țările islamice. ■

1. 2010 - INAUGURAREA CAMPUSULUI CRST
2. PRACTICA TRANSCULTURALĂ
3. 2014 - ULTIMA VIZITĂ A FRATELUI CAMERON WILSON
4. PROMOȚIA 2011 ȘI COLEGII DIN ANUL I
5. VIZITA LUI ILIE-UȚU TOMUȚA, DIRECTORUL MISIUNII „GENESIS”

„Misionarii, oameni ciudați!” – să fie oare adevărat?

CÂND JAMES CALVER a plecat misionar la canibali din Insulele FIJI, căpitanul corabiei i-a spus, încercând să-l facă să renunțe: „O să vă pierdeți viața acolo și o să-i omorâți și pe cei care vor merge cu tine”. Răspunsul dat de misionarul Calver a fost unul ciudat: „Noi am murit înainte de a veni aici!”.

Misionarul William Carey a avut un fiu, Felix, pe care spera să-l vadă misionar înfocat pentru Evanghelia Domnului Isus. În schimb, onorurile primite din partea coroanei britanice l-au făcut să nu se mai gândească la misiune. Carey s-a întristat spunând: „Rugați-vă pentru fiul meu Felix, căci, în loc să aleagă să fie misionar al Domnului Isus, s-a înjosit la slujba de ambasador al Angliei.”.

Când Stanley a ajuns în Africa, în căutarea lui David Livingstone, despre care nu se mai știa nimic în Anglia, ducea cu sine o mulțime de scrisori adresate vestitului misionar. Când i le-a dat lui Livingstone, acesta s-a uitat și le-a căutat mai întâi pe cele de la familie. „Ascultă ce scrie fiica mea, Agnes”, i-a spus lui Stanley. „Aș vrea așa de mult să vii acasă! Dar mai degrabă aș vrea să stai în Africa până termini lucrarea pentru care te-ai dedicat decât să vii acasă doar că să-mi împlinești mie dorința.”

Cu mulți ani în urmă, o anumită femeie făcea un colet pe care plănuia să-l trimită

unor misionari în India. Un copilăș a auzit de intenția acelei femeii și i-a dat și el un ban cu care femeia a cumpărat un tractat biblic pe care l-a pus în acel colet. Într-un final, acel colet a ajuns la un șef de trib care a citit tractatul. În urma aceluia mesaj scris în tractat, șeful de trib a ajuns să-l cunoască pe Domnul Isus Hristos. Șeful de trib a spus povestea mântuirii lui multor prieteni de-ai săi și mulți l-au crezut și au fost la rândul lor mântuiți. Până la urmă în acel loc 1500 de oameni au fost convertiți la creștinism.

Toate aceste mărturii caută un răspuns la întrebarea: „De ce misionarii sunt ciudați în ochii unora?”.

TOTUȘI, CE AU ACEȘTI CREȘTINI, DE SUNT DEOSEBIȚI DE ALȚII?

Iată câteva răspunsuri:

- » Sunt extrem de sensibili la șoapta Duhului Sfânt.
- » Citesc *Scriptura* cu ochii deschiși.
- » Pentru ei, porunca Domnului Isus „MERGEȚI!” este foarte clară.
- » Pentru ei, a trăi este Hristos, iar toate celelalte lucruri devin secundare.
- » Ei sunt gata oricând să ducă Vestea Bună a Evangheliei Domnului Isus Hristos.

REV. ILIE TOMUȚA
Dir. Genesis Mission

- » Tot ce au acumulat acești oameni pun la dispoziția lui Dumnezeu (pregătirile academice, teologice, câștigul material).

CE SPUN OARE UNELE BISERICI DESPRE EI?

O tânără misionară plecată în Africa s-a întors acasă pentru o scurtă perioadă, timp în care a încercat să viziteze câteva biserici pentru a da un raport despre activitatea ei de pe câmpul de misiune. În raportul ei misionar, printre altele a povestit cât de cald este în Africa. „Chiar și la umbră, temperatura se ridică la peste 100 grade”. După terminarea programului, un membru din biserică s-a dus la ea și i-a zis: „Soră dragă, de ce trebuie să stați la umbră dacă e așa de cald?”. Pentru astfel de biserici, e încă un drum lung de parcurs pentru a înțelege porunca Domnului Isus: „MERGEȚI”. Trist, dar adevărat. O astfel de gândire este prezentă încă în unele biserici și în membrii lor despre lucrarea misionară sau misionari.

Ca să poți înțelege misionarii ai nevoie de câteva lucruri:

- » Trebuie să-i primești în biserică pentru ca să-și aducă rapoartele lor misionare.
- » Trebuie să asculți ceea ce spun.
- » Trebuie să mergi să-i vezi unde trăiesc și cum trăiesc.
- » Trebuie să dormi unde dorm ei.
- » Trebuie să mănânci ce mănâncă ei.
- » Trebuie să te rogi cu ei.
- » Trebuie să plângi cu ei.
- » Trebuie să te bucuri cu ei.
- » Trebuie să le arăți dragostea ce o ai pentru ei și lucrarea la care Dumnezeu i-a chemat sau chiar să-i sprijini financiar.

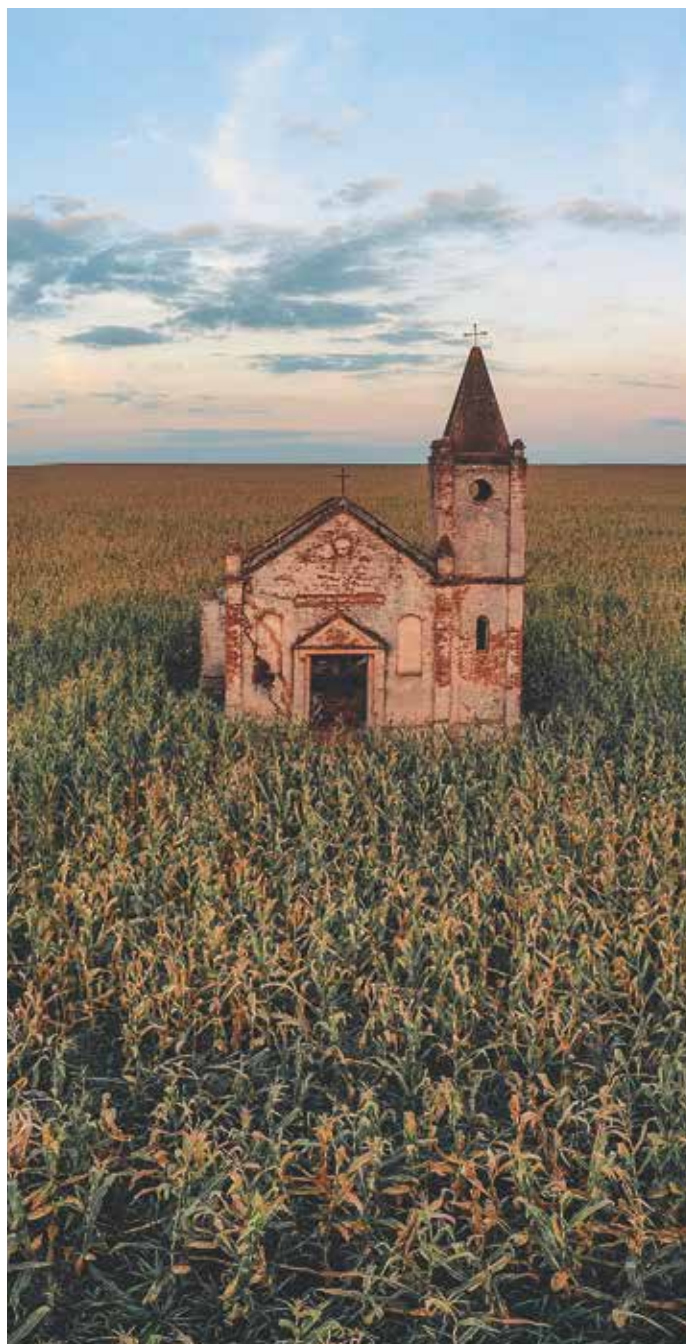
Făcând aceste lucruri, vei descoperi adevărul că ei sunt oameni ai lui Dumnezeu, în locul stabilit de Dumnezeu, făcând lucrarea lui Dumnezeu, în felul în care o vrea Dumnezeu și spre slava lui Dumnezeu. Toate acestea îi fac să fie oameni ciudați. Slăvit să fie Domnul pentru că unor asemenea oameni Dumnezeu le onorează slujirea. Nu mă îndoiesc că ei pot fi enumerați printre acei oameni de care „lumea nu este vrednică”. Și tu poți fi un asemenea om ciudat, un creștin care să trăiască din plin credința sa. Chemarea ți-o face Dumnezeu, dar decizia este a ta. El încă are nevoie de asemenea oameni, pentru că secerișul este mare, iar misionarii sunt extrem de puțini. ■

Rugați-vă pentru fiul meu Felix, căci, în loc să aleagă să fie misionar al Domnului Isus, s-a înjosit la slujba de ambasador al Angliei.

- William Carey

Ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului. Toți (...) au fost lăudați pentru credința lor...

- Evrei 11:38-39

TULCEA

AUGUST 2019

Retreat 2019

cu misionarii și personalul APME

Motto: *Isus le-a zis: „Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.”* (Marcu 6:31)

MIRCEA DETEȘAN
Vicepreședinte APME

1. MISIONARII ȘI LIDERII APME
2. BORDUL DE CONDUCERE APME ÎMPREUNĂ CU REV. ILIE U. TOMUȚA - DIR. GENESIS MISSION
3. ÎNMÂNAREA UNUI SIMBOL AL PARTENERIATULUI DINTRE APME ȘI MISIUNEA GENESIS

ȚINÂND CONT DE CUVINTELE MÂNTUITORULUI, menționate în acest motto, încurajăm misionarii APME¹ care slujesc cu normă întreagă în teritoriile dificile din întreaga lume să se bucure, în fiecare an, de un timp de retragere pentru odihnă. Acest timp este destinat în principal pentru relaxare și împropățare.

Într-un cadru plăcut, misionarii se pot bucura de contemplare asupra modului în care lucrează Dumnezeu în viața și slujirea lor, interacționează, au schimb de idei, ne rugăm împreună, ne cunoaștem mai bine unii pe alții, împărtășim frământări, lupte, împliniri.

Retreatul din acest an s-a desfășurat în zilele de 5-9 august, în mirificul cadru al Deltei Dunării, și a fost unul foarte reușit. Familia APME – misionari și staff – împreună cu copiii s-au bucurat de zile frumoase, de relaxare, dar și de zidire spirituală.

Programul de retreat a inclus în fiecare dimineață sesiuni de închinare, rugăciune și învățătură, cu interacțiunea participanților.

A fost o bucurie să avem cu noi două studente CRST², specialiste în grija față de copii, care au organizat diverse activități cu aceștia în timpul sesiunilor. Seara, de asemenea, am avut părtașii frumoase în închinare, mărturii și rugăciuni focalizate pentru misionarii APME din cele trei continente. În prima seară ne-am rugat focalizat pentru misionarii din Europa, a doua seară, pentru cei din Africa, iar în final, a treia seară, pentru cei din Asia.

A fost o mare bucurie să avem și o plimbare cu șalupele prin Deltă și să ne bucurăm astfel de o parte din așa de bogata faună și floră a acestor locuri atât de relaxante. Pentru mulți dintre noi, aceasta a fost prima vizită în Delta Dunării.

Suntem recunoscători Domnului pentru aceste zile de refacere și împropățare și suntem gata să pășim cu deplin devotament mai departe în lucrarea chemării minunate pe care am primit-o din partea lui Dumnezeu, aceea de a duce Evanghelia până la marginile pământului. ■

1. Agenția Penticostală de Misiune Externă (APME).

2. Centrul Român de Studii Transculturale (CRST).

Letter from **India**

GOD BLESSED GENESIS Romanian Mission ministry in India.

God has opened a door to go to Sellur Village, Nagapattinam, Tamil Nadu. There was one of our brothers Solomon. He is a born again Christian and a married man.

He has three children, first child is miss Glory, second child is miss Sheeba and the third child is a boy, his name is Sam. He is studying in 9th standard in government school. Brother Solomon has a house church in Sellur village. I was doing evangelism with him. It was a small church congregation. More than 30 people gathered in the church. I preached the Word of God to them.

Most of the people came forward for prayer. God has delivered them from bondage of Satan and sicknesses. Two persons came into the faith of Jesus Christ. Three backslidden believers came back to faith. God blessed the meeting abundantly. Glory to God.

Then God led me to Thassa Village which was nearby. The people of the village are working in paddy fields. They are middle class people. Brother Caleb arranged the meetings in the village. It was a small gathering. I preached the Word of God to them. They were keenly to hear the Gospel. Seven new people came into the faith of Jesus Christ. I prayed for the sick people and many of them got healed. The Thassa village people are showing much interest for the Gospel. Glory to God.

God has opened a door to go to Pappan Kovil village. I found out that the village people are mixed class people. (Low class, Middle class and High class) The poor people are working in the sea as fishermen. They catch the fish and sell it in the market. They use this income as their family expense. The High class people do not give respect to the low class people. They treat the low class people as slaves.

Brother Jeya Kumar made the arrangement for the meeting in Pappan Kovil village. I freely preached the Gospel to the village people. The people showed much interest to the Gospel. Fourteen people came into the faith of Jesus Christ. God has blessed the Gospel meetings. It is growing in many ways. God has healed many sick people through the prayers. Two men who were heavy drinkers made the decision to not drink anymore. God has abundantly blessed these meetings.

I led a house Bible study where four people attended. The study topic was „His Compassion - Lamentation 3:22“. They gave their heart to Jesus. They were blessed by the Bible study and they made the decision to read the Bible every day. Really God blessed the Bible Study.

Thank you for your love and fellowship.

Your brother in Christ
Samuel Amos ■

Uniți pentru cauza Evangheliei

M

MIȘCAREA PENTICOSTALĂ ROMÂNĂ a fost o mișcare de trezire care s-a răspândit în mod natural prin zelul credincioșilor care au experimentat umplerea cu Duhul Sfânt. Însă ritmul de răspândire și aria de acoperire au variat foarte mult. În timp ce zonele din nordul și vestul țării au beneficiat de o altă cultură religioasă (efectele Reformei, diversitatea religioasă, influența Oastei Domnului etc.), în sudul României dominant a fost un creștinism păgânizat, impregnat cu tradiții și ritualuri oculte, pe alocuri amestecat cu reminiscențe ale islamului. Trezirea penticostală a găsit un sol puțin fertil în sudul României și astfel s-a produs decalajul evident astăzi între nord-vest și sud-est.

În scurt timp se vor împlini 100 de ani de la începutul mișcării penticostale din România. Dumnezeu a făcut lucruri mărețe, iar aceasta a devenit cea mai vibrantă trezire din istoria țării. Sute de mii de oameni s-au întâlnit cu Hristos și au fost umpluți de Duhul Sfânt. În timp ce alte culte au stagnat sau chiar au scăzut numeric, Biserica Penticostală a crescut fără încetare, înmulțindu-se mai ales după Revoluția din 1989.

A venit vremea să ne unim forțele și să facem un pas prin credință pentru a cere de la Domnul biruință în evanghelizarea sudului României. Alianța pentru Răspândirea Evangheliei Acasă (AREA) a fost înființată de Cultul Creștin Penticostal pentru a iniția și a coordona proiecte de evanghelizare în orașele și satele României, între toate grupurile sociale și etnice, între oamenii de toate vârstele și de orice fel.

Pastor VASILICĂ CROITOR,
Biserica Betleem, Medgidia

Credem că Biserica Penticostală din România are fii și fiice care cred în puterea Evangheliei și care sunt gata să se sacrifice pentru ca orașele și satele să audă vestea cea bună.

Suntem animați de o viziune pentru țara noastră și de o strategie inspirată din cartea *Faptele Apostolilor*.

Ne rugăm ca Duhul Sfânt să ridice o armată de evangheliști care să cucerească această redută importantă: orașele din România.

Nu vrem să abandonăm România în iureșul curentelor păgâne și imorale. Aproximativ 100 de orașe din România încă nu au nicio biserică penticostală.

Ne angajăm să facilităm pregătirea și trimiterea în lucrare a celor care au o chemare din partea lui Dumnezeu la plantarea de biserici.

Căutăm oameni care au o chemare din partea lui Dumnezeu pentru câștigarea celor pierduți și pentru a face ucenici. Experiența în plantarea de biserici poate fi utilă, dar poate fi dobândită și în timp. Căutăm oameni chemați în slujire, gata să se sacrifice pentru Împărăția lui Dumnezeu. Căutăm oameni dispuși să se mute în alte zone ale țării, dispuși să facă aceasta pe termen lung.

Promovăm cu prioritate modelul unei familii care se mută în alt oraș, se angajează acolo și lucrează la înființarea primei biserici penticostale.

BORDUL DE CONDUCERE

Bordul acestei noi organizații este alcătuit din șapte pastori care au pe inimă evanghelizarea țării și care au slujit după Revoluție pentru înființarea de noi biserici. Fiecare dintre păstorii din acest bord și-a asumat un rol concret în mobilizarea Bisericii din România pentru plantarea de noi biserici în sudul țării:

1. DEPARTAMENT DE CERCETARE – NELU

MOLDOVAN

SARCINA: Cercetarea și evaluarea situației din România din punct de vedere spiritual, social, demografic.

2. DEPARTAMENT DE MOBILIZARE ȘI RECRUTARE – MIRCEA DETEȘAN

SARCINA: Aducerea evanghelizării în prim-planul preocupărilor bisericilor și ale credincioșilor penticostali.

3. DEPARTAMENT DE INSTRUIRE – VASILICĂ CROITOR

SARCINA: A. Dezvoltarea unui curriculum românesc pentru formarea de evangheliști și plantatori de biserici. B. Inițierea unor forme de instruire pe termen scurt și mediu pentru plantatori de biserici. C. Oportunități de practică alături de evangheliști cu experiență.

4. DEPARTAMENT PENTRU GRUPURILE ETNICE ȘI RUGĂCIUNE – SIMI BUMBAR

SARCINA: A. Dezvoltarea unei mișcări de rugăciune la nivelul țării care să comunice în timp real nevoile de pe câmpul evangheliei. B. Dezvoltarea unei strategii pentru evanghelizarea grupurilor etnice din România.

5. DEPARTAMENT IT, MASS-MEDIA ȘI RESURSE – NELU FILIP

SARCINA: Dezvoltarea unor resurse și platforme pentru conectarea evangheliștilor și plantatorilor de biserici cu scopul sprijinirii reciproce, al informării și al împărțirii resurselor.

6. DEPARTAMENT PROIECTE SOCIALE ȘI ACTIVITĂȚI PRACTICE – NICU COTLET

SARCINA: A. Dezvoltarea unei viziuni pentru evanghelizarea unor grupuri-țintă: studenți, emigranți, deținuți, spitale, oameni de cultură etc. B. Coordonarea unor acțiuni practice de ajutorare, construcții, investiții.

7. DEPARTAMENT ASISTENȚĂ PENTRU BISERICI MICI SAU AFLATE ÎN CRIZĂ – VICTOR TUDORACHE

SARCINA: Identificarea unor resurse și modalități pentru sprijinirea bisericilor foarte mici, izolate sau lipsite de resurse și lucrători, afectate de migrație sau alți factori, unele dintre ele pe punctul de a se închide.

1. Viziunea

La sărbătoarea de 100 de ani de la înființarea primei biserici penticostale din România, în fiecare oraș din România să existe o biserică penticostală.

2. Misiunea

Plantarea de biserici în cele 80 de orașe din România în care încă nu există biserică evanghelică.

3. Strategia

Evanghelizarea prioritară a orașelor este o abordare strategică în contextul actual, când satele descresc, populația migrând la oraș, mai ales tinerii. În trecut, contextul social și politic a forțat migrarea multor penticostali de la sat la oraș, fapt care s-a dovedit foarte benefic pentru răspândirea credinței penticostale din România.

Căutăm oameni dispuși să se mute în alte zone ale țării pe termen lung. Promovăm modelul unei familii care vinde ceea ce are și se mută în alt oraș, se angajează acolo și câștigă oameni pentru Hristos. AREA a alcătuit o metodologie pentru evaluarea candidaților și deja a făcut primele interviuri în luna iulie pentru familiile interesate de plantarea de biserici în orașe fără credincioși.

Aceste orașe sunt, de obicei, situate în mijlocul unei zone lipsite de biserici. Biserica nou-înființată trebuie să devină un centru pentru plantarea de biserici. Plantatorii de biserici care vor sluji în aceste orașe trebuie să știe de la început că biserica respectivă trebuie să devină un centru pentru plantarea de biserici.

O etapă ulterioară va fi și includerea comunelor din România. Din cele 2.686 de comune existente în România, 584 au peste 5.000 de locuitori.

4. Trimiterea

Colaborarea între părțile componente ale Cultului

Acest plan de evanghelizare este posibil doar cu o bună comunicare între AREA, Comunitățile Regionale în care lucrează plantatorul și bisericile partenere. Plantatorii de biserici care se gândesc la o carieră pe termen lung vor fi **trimiși de biserica locală**, dar vor lucra **sub autoritatea păstorului județean din zona unde vor planta biserica**.

Bisericile din diaspora sau din județele cu mulți penticostali pot adopta o localitate fără biserică sau se pot asocia pentru a susține un proiect de plantare.

La momentul potrivit, se va face apel pentru voluntari care să alcătuiască și echipe de construcție, echipe de medici, lucrători sociali etc.

Parteneriate

Centrul de greutate al acestei viziuni sunt **parteneriatele** care se vor dezvolta între bisericile din nord, nord-vest, diaspora și județele puțin evanghelizate. Resursele vor fi administrate prin AREA pentru a asigura transparență, continuitate și echilibru în administrare.

AREA va elabora un prototip de clădire de biserică în mai multe variante (100, 200, 400 locuri). Acestea vor putea fi construite într-un timp foarte scurt de către echipe de voluntari care vor fi mobilizate pe tot cuprinsul României.

Suținerea în rugăciune

Ca organizații-surori, AREA și APME vor folosi și vor promova împreună **Ghidul de rugăciune**, care cuprinde și motive de rugăciune internă. Dorim ca toate bisericile penticostale să se roage în mod constant pentru plantatorii de biserici din România. ■

DATE DE CONTACT:

Fundația AREA a Cultului Creștin Penticostal

BIROUL CENTRAL:

Adresa: Str. Eftimie Murgu, nr. 2/a,

Mun. Oradea, jud. Bihor

Email: secretariat@areaccp.ro

Telefon: 0359 800843, 0747 248716

CONTURI

FUNDAȚIA AREA A CULTULUI CREȘTIN PENTICOSTAL

EURO – RO63BTRLEURCRT0438444801

RON – RO16BTRLRONCRT0438444801

USD – RO67BTRLUSD CRT0438444801

Banca Transilvania Oradea

SWIFT: BTRLRO22

AMAZING *Grace*

THE 51ST

ROMANIAN
PENTECOSTAL
CONVENTION
FROM USA
AND CANADA

THE WOODLANDS
WATERWAY
MARRIOTT HOTEL &
CONVENTION CENTER

HOUSTON, TX
AUG 30-SEPT 01
2019

WWW.ROPENTI.COM

